Den Europæiske Unions

Tidende

L 29

60. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

3. februar 2017

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/180 af 24. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende vurderingsstandarder for benchmarkporteføljer og procedurer for udveksling af vurderinger** (1) 1

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/181 af 27. januar 2017 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 10

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/182 af 27. januar 2017 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 13

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/183 af 27. januar 2017 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 16

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/184 af 1. februar 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak** 19

★ **Kommissionens forordning (EU) 2017/185 af 2. februar 2017 om overgangsforanstaltninger i forbindelse med anvendelsen af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004** (1) 21

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/186 af 2. februar 2017 om særlige betingelser for indførsel til Unionen af sendinger fra visse tredjelande på grund af mikrobiologisk kontaminering og om ændring af forordning (EF) nr. 669/2009** (1) 24

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/187 af 2. februar 2017 om godkendelse af et præparat af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) som tilsætningsstof til foder til slagtekyllinger (indehaver af godkendelsen er Lactosan GmbH & Co. KG)** (1) 35

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/188 af 2. februar 2017 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 38

(1) EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

★ **Rådets afgørelse (EU) 2017/189 af 16. januar 2017 om de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning, i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling, i Toldunderudvalget og i Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, for så vidt angår vedtagelsen af disse underudvalgs forretningsorden** 40

★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2017/190 af 1. februar 2017 om bemyndigelse af Frankrig til i henhold til artikel 14, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 at fravige visse fælles regler for luftfartssikkerhed om installation af komponenter** *(meddelt under nummer C(2017) 458)* 61

★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/191 af 1. februar 2017 om ændring af afgørelse 2010/166/EU med henblik på at indføre nye teknologier og frekvensbånd for mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i EU** *(meddelt under nummer C(2017) 450)* ([1]) 63

Berigtigelser

★ **Berigtigelse til Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2240 af 12. december 2016 om ændring af afgørelse 2012/389/FUSP om Den Europæiske Unions mission vedrørende regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP NESTOR)** (EUT L 337 af 13.12.2016) 69

([1]) EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/180

af 24. oktober 2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende vurderingsstandarder for benchmarkporteføljer og procedurer for udveksling af vurderinger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([1]), særlig artikel 78, stk. 7, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at fastsætte standarder for de kompetente myndigheders vurdering af de interne metoder, der benyttes af institutter til beregning af kapitalgrundlagskrav, samt nærmere regler med hensyn til procedurerne for udveksling af disse vurderinger mellem kompetente myndigheder med beføjelse til at overvåge variationerne i de risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskrav for institutter med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af sådanne beløb eller kapitalgrundlagskrav.

(2) Vurderingen af kvaliteten af institutternes avancerede metoder gør det muligt på EU-plan at sammenligne interne metoder, idet Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) bistår de kompetente myndigheder i forbindelse med disses konstatering af eventuelle undervurderinger af kapitalgrundlagskrav. Reglerne vedrørende procedurerne for udveksling af vurderinger bør omfatte passende bestemmelser om tidspunktet for udvekslingen mellem de relevante kompetente myndigheder og EBA.

(3) Kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, har en berettiget interesse i kvaliteten af disse institutters interne metoder, navnlig eftersom de bidrager til den fælles afgørelse om godkendelse af de interne metoder, jf. artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([2]). Reglerne vedrørende procedurerne for udveksling af vurderinger i henhold til artikel 78, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU bør tillige præcisere, hvorledes de generelle krav om samarbejde og udveksling af oplysninger inden for kollegier konkret finder anvendelse i forbindelse med benchmarkingen.

(4) For at sikre, at vurderingerne i henhold til artikel 78, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU udveksles på en effektiv og praktisk måde, bør de kompetente myndigheder oplyse om deres skøn over eller synspunkter vedrørende omfanget af en eventuel undervurdering af kapitalgrundlagskrav hidrørende fra de interne metoder, som institutterne anvender, samt begrundelsen for konklusionerne af deres vurdering. Desuden er de kompetente myndigheders igangværende eller påtænkte korrigerende foranstaltninger i henhold til nævnte direktivs artikel 78,

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

stk. 4, også relevante for alle andre kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, eftersom de pågældende myndigheder har en berettiget interesse i, at kvaliteten af en intern metode, som anvendes af disse institutter, opretholdes. I henhold til nævnte direktivs artikel 107, stk. 1, bør også EBA oplyses om kompetente myndigheders igangværende eller påtænkte korrigerende foranstaltninger, da de er nødvendige, for at EBA kan udføre sige opgaver.

(5) EBA's rapport, som er udarbejdet til støtte for de kompetente myndigheders vurdering af de interne metoders kvalitet, er en hjørnesten i benchmarkingen, da den indeholder resultaterne af sammenligningen af de relevante institutter med tilsvarende institutter på EU-plan. Oplysningerne i EBA's rapport bør derfor udgøre det grundlag, hvorpå de kompetente myndigheder afgør, hvilke selskaber og porteføljer der bør vurderes med »særlig opmærksomhed«, jf. artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

(6) Resultaterne af vurderingen af de interne metoders kvalitet afhænger af kvaliteten af de data, som de relevante institutter indberetter i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070 ([1]), og som tillige skal være konsistente og sammenlignelige. Det bør derfor kræves, at de kompetente myndigheder bekræfter institutternes korrekte anvendelse af nævnte gennemførelsesforordning, særlig med hensyn til anvendelsen af den mulighed, som institutterne har med hensyn til at afstå fra indberetning af bestemte individuelle porteføljer.

(7) Når de kompetente myndigheder beregner benchmarks på grundlag af den standardiserede metode, bør der af forsigtighedshensyn foretages en justering i kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko hidrørende fra anvendelsen af den standardiserede metode. Denne justering bør fastsættes til det niveau, som gælder for beregningen af Basel I-minimumsgrænsen i overgangsperioden i henhold til artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(8) Det vurderes på nuværende tidspunkt ikke at være hensigtsmæssigt at beregne benchmarks for markedsrisiko baseret på den standardiserede metode, idet disse kan medføre forvridninger. Som følge af væsentlige metodemæssige forskelle med hensyn til beregningen af kapitalgrundlagskrav i henhold til den standardiserede metode og interne metoder, først og fremmest på grund af klare forskelle for så vidt angår aggregeringen eller diversificeringen af individuelle positioner, ville en sammenligning af de to parametre for markedsrisiko i forbindelse med små porteføljer ikke give noget klart billede af en eventuel undervurdering af kapitalgrundlagskravene. Når beregninger i henhold til den standardiserede metode indgår i vurderingen af kreditrisikomodeller, bør de alene anvendes som vurderingsbenchmarks og ikke som minimumsgrænser.

(9) Ved vurderingen af den generelle kvalitet af institutters interne metoder samt den observerede variation i forbindelse med bestemte metoder, bør de kompetente myndigheder ikke alene fokusere på resultaterne, men bør sigte mod at bestemme de væsentligste årsager til variationer og at drage konklusioner på grundlag af de forskellige modelleringsmetoder. Det bør derfor kræves, at de kompetente myndigheder tager hensyn til resultaterne af de alternative beregninger af value-at-risk (VaR) og value-at-risk i stresssituationer (sVaR) baseret på tidsserier for gevinst og tab.

(10) Eftersom de kompetente myndigheders rolle i forbindelse med undersøgelse og bekræftelse af interne metoders kvalitet udgør et helt afgørende supplement til de oplysninger, som institutterne indberetter i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070, bør de kompetente myndigheder anvende deres beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 til godkendelse og kontrol af interne metoder proaktivt til at søge eventuelle yderligere oplysninger, som vil være til nytte i forbindelse med deres løbende vurdering af interne metoders kvalitet.

(11) Med henblik på vurderingen af markedsrisiko kræves det allerede, at der på dag-til-dag-basis udføres backtesting på den daglige slutværdi af positionerne i hele porteføljen på grundlag af såvel hypotetiske som faktiske ændringer i porteføljeværdien, jf. artikel 366, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Antallet af overskridelser skal meddeles de kompetente myndigheder og anvendes regelmæssigt til vurdering af modelresultater og til fastlæggelse af tillæggene til de reguleringsmæssige VaR- og sVaR-multiplikatorer. Som følge heraf bør der for porteføljerne ikke anvendes eller overvejes yderligere backtesting med henblik på markedsrisiko opgjort efter interne metoder.

(12) Den omstændighed, at resultatet af benchmarkingen i forbindelse med en individuel portefølje er en ekstremværdi eller i EBA's rapport identificeres som et udfald, som de kompetente myndigheder skal kontrollere, bør ikke nødvendigvis medføre, at den model, som instituttet anvender, ikke er korrekt. I den henseende bør de vurderinger, som de kompetente myndigheder foretager, anvendes som et redskab til at opnå et mere indgående kendskab til institutters modeller og modelantagelser. De kompetente myndigheder bør desuden anvende analysen

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070 af 14. september 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de skemaer, definitioner og IT-løsninger, som institutterne skal anvende, når de indberetter til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og til kompetente myndigheder i henhold til artikel 78, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 328 af 2.12.2016, s. 1).

af eventuelle forskelle mellem kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko som indberettet af institutterne i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070 og kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko hidrørende fra anvendelsen af tidligere observerede risikoparametre (»outturns«) som en proxy-indikator for signifikant og systematisk undervurdering af kapitalgrundlagskrav, men aldrig lade den træde i stedet for en egentlig validering af den interne metode.

(13) Ved anvendelsen af resultaterne af benchmarkingen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til mulige begrænsninger i data og i det omfang, det skønnes relevant, tage højde herfor i deres vurdering. På grundlag af de indhentede oplysninger bør EBA beregne supplerende, »outturn«-baserede parametre, som vil bidrage til analysen yderligere. Eftersom kapitalgrundlagskravene fra markedsrisikomodeler er porteføljeafhængige og konklusioner fra et disaggregeret niveau ikke ukritisk kan overføres til virkelige porteføljer, som besiddes af institutter, bør foreløbige konklusioner, som alene er baseret på det samlede kapitalbeløb fra de aggregerede porteføljer, på samme måde tages med et vist forbehold. Ved vurderingen af de opnåede resultater bør de kompetente myndigheder tage hensyn til, at selv de aggregerede porteføljer, som omfatter det største antal instrumenter, stadig vil være meget forskellige fra en virkelig portefølje med hensyn til størrelse og struktur. Da de færreste institutter vil være i stand til at modelberegne alle ikkeaggregerede porteføljer, er resultaterne desuden ikke nødvendigvis generelt sammenlignelige. Ydermere bør det ihukommes, at dataene ikke vil afspejle alle handlinger, som påvirker kapitalgrundlaget, såsom begrænsninger af diversificeringsfordele eller kapitalgrundlagstillæg, som indføres for at afhjælpe kendte mangler ved modellen eller udeladte risikofaktorer.

(14) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(15) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([1]), om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedurer for udveksling af vurderinger

1. De kompetente myndigheder, som i henhold til artikel 78, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU foretager årlige vurderinger af kvaliteten af institutters interne metoder, udveksler disse vurderinger med alle andre relevante kompetente myndigheder og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) senest tre måneder efter udsendelsen af den af EBA udarbejdede rapport, jf. nævnte direktivs artikel 78, stk. 3, andet afsnit.

2. Efter at have de i stk. 1 omhandlede vurderinger udveksler EBA disse med de relevante kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, såfremt de kompetente myndigheder, som har forestået de nævnte vurderinger, ikke allerede har gjort dette.

Artikel 2

Procedurer for udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder og EBA

I forbindelse med udvekslingen af vurderinger foretaget i henhold til artikel 78, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU skal de kompetente myndigheder oplyse om følgende:

a) konklusionerne af og begrundelsen for deres vurdering, baseret på anvendelsen af de i artikel 3-11 omhandlede vurderingsstandarder

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

b) deres synspunkter vedrørende omfanget af en eventuel undervurdering af kapitalgrundlagskrav hidrørende fra de interne metoder, som institutter anvender.

Artikel 3

Oversigt

1. I forbindelse med den i artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU omhandlede vurdering skal de kompetente myndigheder kortlægge de interne metoder, som kræver en særlig vurdering, på en måde, der står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risikoen i forretningsmodellen samt relevansen for instituttet af de porteføljer, der er omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070, set i forhold til instituttets risikoprofil. De skal endvidere tage hensyn til analysen i EBA's rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU på følgende måde:

a) De skal behandle værdier fra modelberegningerne, som i EBA's rapport betragtes som ekstreme, som et tegn på betydelige forskelle i kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

b) De skal behandle værdier fra modelberegningerne, herunder disses standardafvigelse, for eksponeringer i samme benchmarkportefølje eller tilsvarende benchmarkporteføljer som fastlagt i EBA's rapport som et foreløbigt tegn på betydelige forskelle og lille eller stor variation i kapitalgrundlagskravene, alt efter hvad der er relevant, i henhold til artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

c) De skal behandle eventuelle forskelle beregnet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4 som et foreløbigt tegn på en betydelig og systematisk undervurdering af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

d) De skal behandle eventuelle forskelle mellem skønnede risikoparametre, som institutterne har indberettet i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070, og de tidligere observerede risikoparametre (»outturns«), som institutterne har indberettet i henhold til nævnte gennemførelsesforordning, som et foreløbigt tegn på betydelige forskelle i kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 78, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

e) De skal behandle eventuelle forskelle mellem kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko som indberettet af institutterne i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070 og de kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko, som hidrører fra institutternes anvendelse af »outturns« i henhold til nævnte gennemførelsesforordning, eller som EBA har beregnet i sin rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU, som et foreløbigt tegn på en betydelig og systematisk undervurdering af kapitalgrundlagskravene i henhold til nævnte direktivs artikel 78, stk. 3, første afsnit. Ved anvendelsen af EBA's rapport kan de kompetente myndigheder tage hensyn til mulige begrænsninger i data og i det omfang, det skønnes relevant, tage højde herfor i deres vurdering.

2. I forbindelse med vurderingen i henhold til denne artikels stk. 1 skal de kompetente myndigheder anvende de i artikel 6-11 omhandlede vurderingsstandarder.

Artikel 4

Beregning af eventuelle forskelle for kreditrisiko ved anvendelse af den standardiserede metode

1. De kompetente myndigheder beregner de i artikel 3, stk. 1, litra c), omhandlede eventuelle forskelle ved fra kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko hidrørende fra anvendelsen af den standardiserede metode at trække kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko som indberettet af institutterne i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070. De skal desuden beregne benchmarkstatistikken vedrørende disse forskelle på følgende måde:

a) for porteføljer med lav misligholdelsesrisiko (LDP'er), på porteføljeniveau, idet der ses bort fra eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som er denomineret og finansieret i det pågældende lands og centralbanks nationale valuta, jf. artikel 114, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013

b) for porteføljer med høj misligholdelsesrisiko (HDP'er), på porteføljeniveau.

2. Med henblik på beregningen af den benchmarkstatistik, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvender de kompetente myndigheder kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko justeret i overensstemmelse med det niveau, som gælder for beregningen af Basel I-minimumsgrænsen i overgangsperioden i henhold til artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 5

Beregning af eventuelle forskelle for kreditrisiko ved anvendelse af »outturns«

Med henblik på artikel 3, stk. 1, litra d) og e), anvender de kompetente myndigheder ved beregning af forskellene såvel etårs- som femårsgennemsnit for »outturns«.

Artikel 6

Vurderingsstandarder

1. I forbindelse med vurderingen i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 1, vurderer de kompetente myndigheder institutternes overholdelse af kravene i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070, såfremt institutterne har udnyttet muligheden for indberetning i mere begrænset omfang i henhold til nævnte gennemførelsesforordnings artikel 3, stk. 2. Dette sker gennem de kompetente myndigheders bekræftelse af begrundelsen for eventuelle begrænsninger i den indberetning, som de pågældende institutter har foretaget i henhold til nævnte gennemførelsesforordning.

2. I forbindelse med vurderingen i henhold til artikel 3, stk. 1, undersøger de kompetente myndigheder årsagerne til den betydelige og systematiske undervurdering af samt den store eller lille variation i kapitalgrundlagskravene, jf. nævnte artikel, på følgende måde:

a) for vurderinger vedrørende kreditrisikometoder, ved anvendelse af standarderne i artikel 7 og 8

b) for vurderinger vedrørende markedsrisikometoder, ved anvendelse af standarderne i artikel 9-11.

Artikel 7

Generelle vurderingsstandarder for interne metoder vedrørende kreditrisiko

1. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, som vedrører kreditrisikometoder, skal de kompetente myndigheder, for så vidt angår de interne metoder, som finder anvendelse på benchmarkporteføljer med henblik på tilsyn, som minimum benytte de oplysninger, som findes i følgende dokumenter, hvis det er relevant:

a) EBA's rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU

b) instituttets regelmæssige valideringsrapporter

c) modeldokumentation, herunder manualer og dokumentation vedrørende udvikling og kalibrering af modellen samt metodetilgange i de interne metoder

d) rapporter fra besøg på stedet.

2. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, som vedrører kreditrisikometoder, tager de kompetente myndigheder hensyn til følgende forhold, hvis det er relevant:

a) hvorvidt instituttet anvender egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i henhold til artikel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) modellens anvendelsesområde og benchmarkporteføljernes repræsentativitet

c) væsentlige egenskaber ved modellerne, herunder sondring mellem modeller, som er udformet og kalibreret på overordnet koncernniveau (globalt niveau), og modeller, som alene er udformet og kalibreret på værtsjurisdiktionsniveau (lokalt niveau), købte modeller og institutmodeller samt modeller, som er udviklet og kalibreret ved hjælp af interne data og modeller, som er udviklet og kalibreret ved hjælp af eksterne data

d) datoen for modelgodkendelse og -udvikling

e) forudsagte misligholdelsesrater sammenholdt med observerede misligholdelsesrater over en relevant periode

f) forudsagte »downturn«-LGD'er sammenholdt med observerede LGD'er

g) skønnede eksponeringer ved misligholdelse sammenholdt med observerede eksponeringer ved misligholdelse

h) længden af de benyttede tidsserier og, hvis det er relevant, perioder med økonomiske vanskeligheder eller arten og omfanget af eventuelle justeringer for økonomiske nedgangsperioder (»downturns«) og tillæg af forsigtighedsmargener i forbindelse med kalibreringen af modellerne

i) nylige ændringer i sammensætningen af porteføljen i det institut, hvor den interne metode anvendes

j) den mikro- og makroøkonomiske situation for instituttets portefølje, risiko- og forretningsstrategien samt interne procedurer, herunder inddrivelsesprocedurer for misligholdte aktiver (»workout«-procedurer)

k) den aktuelle position i konjunkturcyklen, det valgte ratingprincip (point-in-time (PIT) eller through-the-cycle (TTC)) samt den observerede cyklikalitet i modellen

l) antallet af ratingklasser og dimensioner, som institutterne anvender i modellerne for misligholdelsessandsynligheden (PD), LGD og konverteringsfaktoren

m) de af instituttet anvendte definitioner af misligholdelsesrate og gentableringsprocent (»cure-rate«)

n) hvorvidt åbne »workout«-procedurer blev medtaget i de til kalibrering af LGD-modellerne anvendte tidsserier, hvis det er relevant.

3. Såfremt de kompetente myndigheder ikke anser de i stk. 1 omhandlede oplysninger for at være tilstrækkelige til at kunne drage konklusioner vedrørende de i stk. 2 anførte forhold, indhenter de hurtigst muligt hos institutterne de supplerende oplysninger, som de skønner nødvendige for at kunne færdiggøre deres vurdering.

De kompetente myndigheder tager ved afgørelsen af, hvilke supplerende oplysninger der skal indhentes, hensyn til omfanget og relevansen af afvigelsen i instituttets parametre og kapitalgrundlagskrav. De kompetente myndigheder indhenter de supplerende oplysninger på den måde, som de anser for at være mest hensigtsmæssig, herunder gennem spørgeskemaer, interviews samt ad hoc-besøg på stedet.

Artikel 8

Vurderingsstandarder for interne metoder vedrørende kreditrisiko, som er specifikke for LDP'er

1. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, som vedrører LDP-modparterne i skema 101 i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070, vurderer de kompetente myndigheder, hvorvidt forskellene med hensyn til kapitalgrundlagskravene for kreditrisiko mellem et institut og tilsvarende institutter skyldes et af følgende forhold:

a) forskellig rangordning af modparterne i de stikprøveudvalgte LPD-porteføljer eller tildeling af forskellige PD-niveauer til hver klasse

b) bestemte facilitetstyper eller sikkerhedsinstrumenter eller en bestemt beliggenhed af modparterne

c) PD'ernes, LGD'ernes, løbetidernes eller konverteringsfaktorernes heterogenitet

d) sikkerhedsstillelsespraksisser

e) graden af uafhængighed af eksterne ratings samt hyppigheden, hvormed interne ratings opdateres

2. Såfremt et institut klassificerer en modpart som værende »i misligholdelse«, og andre institutter klassificerer denne som »ikke værende i misligholdelse« eller omvendt, skal de kompetente myndigheder anvende den i stk. 1 omhandlede metode på denne modpart.

Artikel 9

Generelle vurderingsstandarder for interne metoder vedrørende markedsrisiko

1. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, skal de kompetente myndigheder, for så vidt angår de interne metoder, som finder anvendelse på benchmarkporteføljer med henblik på tilsyn, som minimum benytte de oplysninger, som findes i følgende dokumenter, hvis det er relevant:

a) EBA's rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU

b) instituttets, af kvalificerede, uafhængige parter udarbejdede, valideringsrapporter, i den fase, hvor den interne model udvikles, og når der foretages væsentlige ændringer af den interne model. Disse oplysninger skal omfatte test, som godtgør, at eventuelle antagelser i forbindelse med de interne metoder er hensigtsmæssige og ikke indebærer under- eller overvurdering af risikoen, specifik backtesting udformet under hensyntagen til de pågældende porteføljers risici og strukturer samt anvendelsen af hypotetiske porteføljer, som skal sikre, at de interne metoder kan tage hensyn til eventuelle særlige strukturelle karakteristika såsom væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici

c) meddelelser om antallet af og begrundelsen for daglige backtesting-overskridelser observeret over det foregående år på grundlag af backtesting af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien

d) modeldokumentation, herunder manualer og dokumentation vedrørende udvikling og kalibrering af modellen samt metodetilgange i de interne metoder

e) rapporter fra besøg på stedet.

2. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, skal de kompetente myndigheder tage hensyn til følgende forhold, hvis det er relevant:

a) den VaR-metode, som instituttet anvender

b) modellens anvendelsesområde og benchmarkporteføljernes repræsentativitet

c) begrundelsen, i tilfælde af at der indgår en risikofaktor i instituttets prisfastsættelsesmodel, men ikke i risikomålingsmodellen

d) rækken af indregnede risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balanceførte eller ikkebalanceførte positioner i

e) antallet af løbetidssegmenter, som rentekurven er opdelt i

f) den metode, der anvendes til at opfange risikoen for, at korrelationen imellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig

g) rækken af modellerede risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er angivet i

h) antallet af risikofaktorer, der anvendes til at opfange aktierisiko

i) den metode, der anvendes til at vurdere risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier

j) track record for de proxyer, der anvendes i modellen, vurdering af deres virkning på risikoparametrene

k) længden af de tidsserier, der anvendes til VaR

l) den metode, der anvendes til bestemmelse af stressperioden for sVaR, hensigtsmæssigheden af den udvalgte stressperiode for benchmarkporteføljerne

m) de metoder, der anvendes i risikomålingsmodellen til at tage højde for den ikkelineære karakter af optioner, særlig når instituttet anvender Taylor-approksimationsmetoder i stedet for fuldstændig nyværdiansættelse, og af andre produkter samt til at tage højde for korrelationsrisikoen og basisrisikoen

n) de metoder, der anvendes til at tage højde for navnerelateret basisrisiko, samt hvorvidt de er følsomme over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner

o) de metoder, der anvendes til at tage højde for risikoen for uforudsete begivenheder

p) i forbindelse med forøget misligholdelses- og migreringsrisiko (IRC), de metoder, der anvendes til fastlæggelse af likviditetshorisonter efter position, samt de PD'er, LGD'er og transitionsmatricer, der anvendes i den simulering, der er omhandlet i artikel 374 i forordning (EU) nr. 575/2013

q) i forbindelse med de interne modeller vedrørende korrelationshandel, de metoder, der anvendes til at tage højde for risiciene i artikel 377, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, samt estimaterne for korrelationen mellem de relevante modellerede risikofaktorer.

3. Såfremt de kompetente myndigheder ikke anser de i stk. 1 omhandlede oplysninger for at være tilstrækkelige til at kunne drage konklusioner vedrørende de i stk. 2 anførte forhold, indhenter de hurtigst muligt hos institutterne de supplerende oplysninger, som de skønner nødvendige for at kunne færdiggøre deres vurdering.

De kompetente myndigheder tager ved afgørelsen af, hvilke supplerende oplysninger der skal indhentes, hensyn til omfanget og relevansen af afvigelsen i instituttets parametre og kapitalgrundlagskrav. De kompetente myndigheder indhenter de supplerende oplysninger på den måde, som de anser for at være mest hensigtsmæssig, herunder gennem spørgeskemaer, interviews samt ad hoc-besøg på stedet.

Artikel 10

Vurdering af forskelle i resultater fra interne metoder vedrørende markedsrisiko

1. I forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 3, stk. 1, som vedrører markedsrisikometoder, skal de kompetente myndigheder anvende standarderne i denne artikels stk. 2-8.

2. Ved vurderingen af årsagerne til forskellene med hensyn til VaR-værdier skal de kompetente myndigheder tage hensyn til begge følgende forhold:

a) eventuelle alternative homogeniserede VaR-beregninger, som EBA måtte fremlægge i sin rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU, baseret på tilgængelige data for gevinst og tab

b) den observerede spredning i VaR-parameteren som oplyst af institutterne i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2016/2070.

3. For institutter, som anvender historisk simulering, vurderer de kompetente myndigheder den observerede variation i såvel de alternative homogeniserede VaR-beregninger som de af institutterne indberettede VaR-data, jf. stk. 2, for at fastslå virkningen af de forskellige muligheder, som de pågældende institutter anvender i forbindelse med den historiske simulering.

4. De kompetente myndigheder vurderer spredningen blandt institutter for så vidt angår særlige risikofaktorer, som indgår i hver af de ikkeaggregerede benchmarkporteføljer, under anvendelse af den observerede volatilitet og den observerede korrelation i den vektor for gevinst og tab, som er oplyst af institutter, der anvender historisk simulering i forbindelse med ikkeagregerede porteføljer.

5. De kompetente myndigheder analyserer et instituts VaR-modeller for porteføljer, hvortil der måtte være knyttet en tidsserie for gevinst og tab, som i betydeligt omfang afviger fra tilsvarende institutters tidsserie for gevinst og tab, jf. EBA's rapport som omhandlet i artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU, selv hvis det endelige kapitalgrundlagskrav for den pågældende portefølje i absolutte termer svarer til tilsvarende institutters.

6. For Var, sVaR, IRC og modeller, der anvendes i forbindelse med korrelationshandel, vurderer de kompetente myndigheder desuden virkningen af reguleringsmæssige årsager til variationer på grundlag af data fra EBA's rapport, jf. artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU, idet de grupperer parameterresultaterne efter de forskellige modelleringsmuligheder.

7. Efter at have foretaget en vurdering af de årsager til variationer, som er knyttet til de forskellige reguleringsmæssige muligheder, skal de kompetente myndigheder vurdere, hvorvidt den resterende variation og undervurderingen af kapitalgrundlagskravene skyldes én eller flere af følgende forhold:

a) misforståelser vedrørende de relevante positioner eller risikofaktorer

b) mangelfuld implementering af modellen

c) udeladte risikofaktorer

d) forskelle i kalibrering eller i de datarækker, der anvendes ved modelsimuleringen

e) at supplerende risikofaktorer indgår i modellen

f) anvendelsen af alternative modelantagelser

g) forskellene, der kan tilskrives den af instituttet anvendte metode.

8. De kompetente myndigheder gennemfører en sammenligning mellem resultaterne fra porteføljer, som alene adskiller sig med hensyn til én bestemt risikofaktor, for at fastslå, om institutterne har indarbejdet en sådan risikofaktor i deres interne modeller på en måde, som er konsistent med den i tilsvarende institutter anvendte.

Artikel 11

Vurdering af kapitalgrundlagets størrelse for interne metoder vedrørende markedsrisiko

1. Ved vurderingen af størrelsen af det enkelte instituts kapitalgrundlag skal de kompetente myndigheder tage hensyn til begge følgende forhold:

a) kapitalgrundlagets størrelse efter ikkeaggregeret portefølje

b) virkningen af den diversificeringsfordel, som det enkelte institut anvender i forbindelse med aggregerede porteføljer, idet de sammenligner summen af kapitalgrundlaget for de ikkeaggregerede porteføljer som omhandlet dette stykkes litra a) med kapitalgrundlagets størrelse for den aggregerede portefølje, jf. EBA's rapport som omhandlet i artikel 78, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2013/36/EU.

2. Ved vurderingen af størrelsen af kapitalgrundlaget efter institut skal de kompetente myndigheder endvidere tage hensyn til begge følgende:

a) virkningen af tilsynsmæssige tillæg

b) virkningen af tilsynsmæssige tiltag, som der ikke er taget hensyn til i de af EBA indhentede data.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/181

af 27. januar 2017

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ([1]), særlig artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]), bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af de i bilaget omhandlede varer.

(2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.

(3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt vedrørende varer, som er omfattet af denne forordning, men som ikke er i overensstemmelse hermed, i en vis periode fortsat kan påberåbes af modtageren, jf. artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013. Denne periode bør fastsættes til tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i tabellen i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur under den KN-kode, der er nævnt i kolonne 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindende tariferingsoplysninger, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013 i en periode på tre måneder fra denne forordnings ikrafttræden.

([1]) EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Stephen QUEST

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
En enkelt glashylde med hyldeknægte i metal til fastgørelse på en væg. Glashylden består af en gennemsigtig glasplade, der måler ca. 60 × 13,5 × 0,7 cm, i uregelmæssig form med bearbejdede kanter (forkanten har en buet form) og to holdere, der er lavet af en legering af kobber og zink (messing) belagt med nikkel og krom. Glaspladen har to huller, så den kan monteres på holderne. Produktet foreligger i adskilt stand sammen med skruer og dyvler til montering og er pakket ned i en kartonæske. Se billedet (*)	9403 89 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur (KN), bestemmelse 2 a) til kapitel 94 og teksten til KN-kode 9403 og 9403 89 00. Varen er beregnet til at indrette værelser i f.eks. private boliger. Den er derfor et møbel henhørende under pos. 9403. Ifølge bestemmelse 2 a) til kapitel 94 omfatter denne pos. enkelte hylder med hyldeknægte til fastgørelse på en væg. Tarifering under pos. 7020 som andre varer af glas er derfor udelukket. Glashylden er karaktergivende for varen. Holderne i metal, skruerne og dyvlerne anvendes kun til at fastgøre glashylden på en væg. Tarifering under pos. 9403 20 80 som andre møbler af metal er derfor udelukket. Varen skal derfor tariferes under KN-kode 9403 89 00 som møbler af andre materialer.

(*) Billedet er kun vejledende.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/182

af 27. januar 2017

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ([1]), særlig artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]), bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af de i bilaget omhandlede varer.

(2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.

(3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt vedrørende varer, som er omfattet af denne forordning, men som ikke er i overensstemmelse hermed, i en vis periode fortsat kan påberåbes af modtageren, jf. artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013. Denne periode bør fastsættes til tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i tabellen i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur under den KN-kode, der er nævnt i kolonne 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindende tariferingsoplysninger, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013 i en periode på tre måneder fra denne forordnings ikrafttræden.

([1]) EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Stephen QUEST

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
Varer (såkaldte »tommelfingergreb til en spilcontroller til konsolspil«), der måler ca. 20 mm i diameter og 6 mm i højden, og som er fremstillet af elastisk silikone (plast) med en skridsikker overflade. De er forsynet med en selvklæbende aluminiumprofil, der er skåret til efter spilcontrolleren. Grebene anvendes som hætter til joystickene på spilcontrolleren. Tommelfingergrebene har til formål at beskytte spilcontrolleren mod sved og slitage som følge af intensiv brug og via deres skridsikre overflade at forhindre, at fingrene glider af controlleren. Se billedet (*)	3926 90 97	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3926, 3926 90 og 3926 90 97. Tommelfingergrebene øger blot spilcontrollerens funktionalitet. Der er således hverken tale om, at de gør spilcontrolleren egnet til at udføre et bestemt arbejde, at de øger dens anvendelsesmuligheder, eller at de sætter den i stand til at udføre et særligt arbejde i forbindelse med spilcontrollerens eller spilkonsollens hovedfunktion (se sag C-152/10, Unomedical, ECLI:EU:C:2011:402, præmis 13, 29 og 38). Tarifering under pos. 9504 som tilbehør til videospilkonsoller og -maskiner er derfor udelukket. Varen skal derfor tariferes efter materialets beskaffenhed (plast) under KN-kode 3926 90 97 som andre varer af plast.

(*) Billedet er kun vejledende.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/183

af 27. januar 2017

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ([1]), særlig artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]), bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af de i bilaget omhandlede varer.

(2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.

(3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt vedrørende varer, som er omfattet af denne forordning, men som ikke er i overensstemmelse hermed, i en vis periode fortsat kan påberåbes af modtageren, jf. artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013. Denne periode bør fastsættes til tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i tabellen i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur under den KN-kode, der er nævnt i kolonne 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindende tariferingsoplysninger, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til artikel 34, stk. 9, i forordning (EU) nr. 952/2013 i en periode på tre måneder fra denne forordnings ikrafttræden.

([1]) EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Stephen QUEST

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
En vare (en såkaldt »tatami-måtte med puslespilskanter«), der er fremstillet af EVA (ethylen-vinylacetat), og som har form af skridsikre fliser på 100 × 100 cm og af en tykkelse på ca. 3 cm. Fliserne kan sættes sammen efter samme princip som et puslespil og kan lægges på en overflade, så de udgør en måtte. Varen er designet til at absorbere stød via måttens cellestruktur og dermed beskytte kroppen i forbindelse med forskellige sportslige aktiviteter (f.eks. yoga, gymnastik eller kampsport). Tatamimåtten med puslespilskanter er også designet til at være støj-, varme- og fugtisolerende. Den beskytter således både underlaget og personer, der udfører forskellige andre aktiviteter, som f.eks. kunstnere eller små børn. Se billedet (*)	3918 90 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3918 og 3918 90 00. Tarifering under pos. 9506 som redskaber og rekvisitter til almindelige fysiske øvelser, gymnastik, atletik og andre sportsgrene eller til udendørsleg og -spil er udelukket, da den usamlede gulvbelægning af plast ikke udelukkende er beregnet til sport, men også til beskyttelse af overflader og af personer, der udfører andre aktiviteter. Varen skal derfor tariferes efter materialets beskaffenhed (plast) som gulvbelægning af plast under KN-kode 3918 90 00.

(*) Billedet er kun vejledende.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/184

af 1. februar 2017

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 af 7. juli 2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2465/96 ([1]), særlig artikel 11, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 indeholder en liste over den tidligere irakiske regerings offentlige instanser, virksomheder og institutioner og fysiske og juridiske personer, organer og sammenslutninger, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer, som den 22. maj 2003 var placeret uden for Irak, i henhold til nævnte forordning.

(2) Den 26. januar 2017 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at fjerne ét punkt fra listen over personer eller enheder, der skal være omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.

(3) Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. februar 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Fungerende chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter

---

([1]) EUT L 169 af 8.7.2003, s. 6.

BILAG

I bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 udgår følgende:

»13) AMANAT AL-ASIMA. Adresse: P.O. Box 11151, Masarif, near Baghdad Muhafadha, Al-Kishia, Baghdad, Irak.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2017/185

af 2. februar 2017

om overgangsforanstaltninger i forbindelse med anvendelsen af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ([1]), særlig artikel 9, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ([2]), særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 medfører betydelige ændringer af de regler og procedurer, der skal følges af ledere af fødevarevirksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Da det i visse tilfælde ville have bevirket praktiske problemer, hvis nogle af disse regler og procedurer havde fundet anvendelse med øjeblikkelig virkning, var det nødvendigt at vedtage overgangsforanstaltninger.

(2) Rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 28. juli 2009 om erfaringerne med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets hygiejneforordninger (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 ([3]) (i det følgende benævnt »rapporten«) giver en faktuel fremstilling af de erfaringer, som alle berørte aktører har haft med gennemførelsen af de pågældende forordninger i 2006, 2007 og 2008, herunder de problemer, de har haft.

(3) Rapporten omfatter tilbagemeldinger vedrørende erfaringer med overgangsforanstaltningerne, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005 ([4]). Rapporten omhandler også problemer, der blev bemærket i forbindelse med lokal levering af små mængder af visse fødevarer, og det nævnes, at det er nødvendigt med en yderligere afklaring af situationen i tilfælde, hvor nationale importregler finder anvendelse i fraværet af harmoniserede EU-regler, og at kriser, der skyldes importerede fødevarer, der indeholder både vegetabilske produkter og forarbejdede animalske produkter (sammensatte produkter), har bekræftet nødvendigheden af bedre kontrol med sådanne produkter.

(4) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1079/2013 ([5]) blev der fastsat overgangsforanstaltninger i en overgangsperiode, der udløber den 31. december 2016, for at muliggøre en gnidningsfri overgang til en komplet gennemførelse af de nye regler og procedurer. Overgangsperiodens varighed blev fastsat under hensyntagen til revisionen af de hygiejneforskrifter, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004.

(5) Desuden er det på grundlag af oplysninger indsamlet under kontroller, der for nylig er blevet foretaget af inspektører fra Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Fødevaresikkerhed, samt oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder og fra relevante sektorer inden for fødevareerhvervet i Unionen nødvendigt at videreføre visse af de i forordning (EU) nr. 1079/2013 fastsatte overgangsforanstaltninger, så længe de permanente krav, der er angivet i nærværende forordnings præambel, endnu ikke er indført.

([1]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.
([2]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206.
([3]) KOM(2009) 403 endelig.
([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005 af 5. december 2005 om overgangsordninger i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004 og om ændring af forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 83).
([5]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1079/2013 af 31. oktober 2013 om overgangsforanstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 (EUT L 292 af 1.11.2013, s. 10).

(6) Direkte levering fra producenten til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer kød direkte til den endelige forbruger som fersk kød, af små mængder kød af fjerkræ og lagomorfer, der er slagtet på bedriften, falder uden for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 853/2004. Det ville være en supplerende byrde for små producenter at begrænse denne bestemmelse til kun at omfatte fersk kød. Forordning (EU) nr. 1079/2013 omfatter derfor en undtagelse fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 853/2004 vedrørende direkte levering af sådanne varer på visse betingelser, uden at det begrænses til fersk kød. Denne undtagelse bør bibeholdes i den supplerende overgangsperiode, der fastsættes ved nærværende forordning, mens en permanent undtagelse er under overvejelse.

(7) Ved forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 er der fastsat visse regler for import til Unionen af animalske produkter og sammensatte produkter. Ved forordning (EU) nr. 1079/2013 er der fastsat overgangsforanstaltninger, der fraviger nogle af disse regler for visse sammensatte produkter, for hvilke der endnu ikke er fastsat folkesundhedsmæssige krav ved import til Unionen på EU-niveau, f.eks. for andre sammensatte produkter end dem, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 28/2012 ([1]).

(8) Et forslag fra Kommissionen til en forordning om offentlig kontrol i fødevarekæden er tæt på at blive vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure. Når den er blevet vedtaget og finder anvendelse, skal den pågældende forordning udgøre retsgrundlaget for en risikotilpasset tilgang til kontrol af sammensatte produkter ved import. Det er nødvendigt at give mulighed for undtagelser i en supplerende overgangsperiode på fire år, indtil den nye forordning forventes at finde anvendelse.

(9) I henhold til forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 er det tilladt at importere animalske fødevarer fra virksomheder, der håndterer animalske produkter, for hvilke der ikke er fastsat særlige bestemmelser i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004, medmindre der er opstillet en harmoniseret liste over godkendte ikke-EU-medlemsstater og fastsat et fælles standardcertifikat til brug ved import. Under hensyntagen til de mulige virkninger af opstillingen af en sådan liste og af fastsættelsen af importcertifikatet på importen af de pågældende fødevarer er der behov for mere tid til høring af interesserede parter og af kompetente myndigheder i medlemsstater og i tredjelande.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastsætter overgangsforanstaltninger for så vidt angår anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 for en overgangsperiode fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Undtagelse vedrørende direkte levering af små mængder kød af fjerkræ og lagomorfer

Uanset artikel 1, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 853/2004 finder bestemmelserne i nævnte forordning ikke anvendelse på direkte levering fra producenten til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger, af små mængder kød af fjerkræ og lagomorfer, der er slagtet på bedriften.

Artikel 3

Undtagelse vedrørende folkesundhedsmæssige betingelser for import af animalske produkter og fødevarer, der indeholder både vegetabilske produkter og forarbejdede animalske produkter

1. Artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 853/2004 finder ikke anvendelse på import af animalske produkter, for hvilke der ikke er fastlagt harmoniserede folkesundhedsmæssige krav ved import.

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 28/2012 af 11. januar 2012 om fastsættelse af krav vedrørende udstedelse af certifikater ved import til og transit gennem Unionen af visse sammensatte produkter og om ændring af beslutning 2007/275/EF og forordning (EF) nr. 1162/2009 (EUT L 12 af 14.1.2012, s. 1).

Import af sådanne produkter skal opfylde importmedlemsstatens folkesundhedsmæssige krav ved import.

2. Uanset artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 853/2004 fritages ledere af fødevarevirksomheder, der importerer fødevarer, der indeholder både vegetabilske produkter og forarbejdede animalske produkter, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 28/2012, fra kravene i artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 853/2004.

Import af sådanne produkter skal opfylde importmedlemsstatens folkesundhedsmæssige krav ved import.

Artikel 4

Undtagelse vedrørende folkesundhedsmæssige procedurer for import af animalske produkter

Kapitel III i forordning (EF) nr. 854/2004 finder ikke anvendelse på import af animalske produkter, for hvilke der ikke er fastlagt harmoniserede folkesundhedsmæssige krav ved import.

Import af sådanne produkter skal opfylde importmedlemsstatens folkesundhedsmæssige krav ved import.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/186

af 2. februar 2017

om særlige betingelser for indførsel til Unionen af sendinger fra visse tredjelande på grund af mikrobiologisk kontaminering og om ændring af forordning (EF) nr. 669/2009

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ([1]), særlig artikel 53, stk. 1, litra b), nr. ii),

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ([2]), særlig artikel 15, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 giver mulighed for at vedtage relevante EU-beredskabsforanstaltninger for fødevarer, der er importeret fra et tredjeland, for at beskytte menneskers sundhed, dyresundheden og miljøet, hvis det er åbenbart, at de udgør en alvorlig risiko, der ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne hver for sig.

(2) I henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 178/2002 skal fødevarer, der importeres til Unionen og er bestemt til markedsføring i Unionen, overholde de relevante krav i fødevarelovgivningen eller betingelser, som Unionen har anerkendt som mindst svarende hertil, eller, hvis en specifik aftale er gældende mellem Unionen og eksportlandet, de krav, der er fastsat heri.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ([3]) er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarevirksomheder vedrørende fødevarehygiejne.

(4) Kravene for de prøveudtagnings- og analysemetoder, der anvendes i forbindelse med offentlig kontrol, er fastsat ved artikel 11 i forordning (EF) nr. 882/2004.

(5) I henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 178/2002 må farlige fødevareprodukter ikke markedsføres. I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal de kompetente myndigheder kontrollere, at lederne af fødevarevirksomheder opfylder EU-lovgivningen.

(6) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009 ([4]) er der fastsat regler vedrørende en mere intensiv offentlig kontrol af import af visse foderstoffer og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, der er anført i bilag I til nævnte forordning.

(7) Der har i mange år været hyppige tilfælde af manglende overholdelse af reglerne vedrørende mikrobiologisk sikkerhed for så vidt angår sesamfrø og betelblade (»*Piper betle* L.«) fra Indien. I 2014 blev hyppigheden af offentlig kontrol af de pågældende fødevarer derfor øget med hensyn til tilstedeværelsen af *Salmonella* spp. Den hyppigere kontrol bekræftede imidlertid blot, at de pågældende fødevarer på grund af *Salmonella* spp. ofte ikke overholder reglerne vedrørende mikrobiologisk sikkerhed. Importen af de pågældende fødevarer udgør derfor en alvorlig risiko for folkesundheden i Unionen, og det er derfor nødvendigt at vedtage EU-beredskabsforanstaltninger.

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).
([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009 af 24. juli 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår en mere intensiv offentlig kontrol af visse foderstoffer og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse og om ændring af beslutning 2006/504/EF (EUT L 194 af 25.7.2009, s. 11).

(8) For at beskytte menneskers sundhed i Unionen er det nødvendigt, at eksportlandenes kompetente myndigheder garanterer, at de pågældende fødevarer er fremstillet i overensstemmelse med hygiejnebestemmelserne i forordning (EF) nr. 852/2004. Med henblik på at sikre harmoniseret håndhævelse af importkontrollen i Unionen bør alle sendinger af de pågældende fødevarer være ledsaget af et sundhedscertifikat, der er underskrevet af eksportlandenes kompetente myndigheder, og af resultaterne af analytiske undersøgelser, der garanterer, at de pågældende fødevarer er blevet underkastet prøveudtagning og analyse med tilfredsstillende resultater med hensyn til tilstedeværelsen af mikrobiologiske patogener.

(9) I henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 669/2009 skal ledere af fødevarevirksomheder, der er ansvarlige for sendinger, give forhåndsmeddelelse om sådanne sendingers ankomst til det udpegede indgangssted og om sendingernes art.

(10) I henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 669/2009 skal den mere intensive offentlige kontrol omfatte dokumentkontrol, identitetskontrol og fysisk kontrol. Der skal uden unødig forsinkelse foretages dokumentkontrol af alle sendinger inden for to arbejdsdage efter deres ankomst til det udpegede indgangssted samt identitetskontrol og fysisk kontrol, herunder laboratorieanalyser, med de hyppigheder, der er fastsat i bilag I til nævnte forordning.

(11) Med henblik på at sikre effektiv tilrettelæggelse og harmonisering af importkontrollen på EU-plan med hensyn til tilstedeværelsen af mikrobiologiske patogener i visse fødevarer fra visse tredjelande bør der fastsættes særlige betingelser for import af de pågældende fødevarer. Af hensyn til den juridiske klarhed bør alle fødevarer fra tredjelande, der er underlagt særlige betingelser på grund af mikrobiologiske risici, samles i én forordning. Derfor bør bestemmelserne vedrørende betelblade fra Indien i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/166 ([1]) indsættes i nærværende forordning, og forordning (EF) nr. 669/2009 bør ændres.

(12) Gennemførelsesforordning (EU) 2016/166 bør ophæves og samtidig afløses af en mere overordnet forordning, ved hvilken bestemmelserne med hensyn til import af fødevarer fra visse tredjelande på grund af mikrobiologisk kontaminering fastsættes.

(13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning gælder for indførslen af de fødevarer, der er opført i bilag I.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes definitionerne i artikel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 178/2002, artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 og artikel 3 i forordning (EF) nr. 669/2009.

Artikel 3

Indførsel til Unionen

Lederen af fødevarevirksomheden sikrer, at:

a) sendinger af fødevarer omhandlet i bilag I (»fødevarer«) kun indføres til Unionen i overensstemmelse med procedurerne i denne forordning

b) sendinger af fødevarer kun indføres til Unionen via det udpegede indgangssted.

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/166 af 8. februar 2016 om særlige betingelser for import af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (»blade af *Piper betle*«) fra Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 669/2009 (EUT L 32 af 9.2.2016, s. 143).

Artikel 4

Prøveudtagnings- og analyseresultater, der ledsager sendingerne

1. Hver enkelt sending af fødevarer skal være ledsaget af resultaterne af den prøveudtagning og analyse, som den kompetente myndighed i afsendelsestredjelandet har udført, og som verificerer fraværet af farer, jf. bilag I.

2. Den i stk. 1 omhandlede prøveudtagning og analyse skal udføres i overensstemmelse med kapitel III, »Prøveudtagning og analyse«, i afsnit II i forordning (EF) nr. 882/2004. Navnlig skal prøveudtagningen udføres i overensstemmelse med de relevante ISO-standarder (ISO = Den Internationale Standardiseringsorganisation) og Codex Alimentarius-retningslinjerne anvendes som reference, og undersøgelsen for salmonella skal udføres i overensstemmelse med referencemetoden EN/ISO 6579 (den senest opdaterede version af påvisningsmetoden) eller en metode, der, i overensstemmelse med protokollen i EN/ISO 16140 eller andre internationalt anerkendte, lignede protokoller, er valideret i forhold hertil.

Artikel 5

Sundhedscertifikat

1. Sendingerne af fødevarer opført i bilag I skal være ledsaget af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag III.

2. Sundhedscertifikatet underskrives og stemples af en bemyndiget repræsentant for den kompetente myndighed i afsendelsestredjelandet.

3. Sundhedscertifikatet og dets bilag skal være udfærdiget på det officielle sprog, eller på et af de officielle sprog, i den medlemsstat, hvor det udpegede indgangssted er beliggende. Den medlemsstat, hvor det udpegede indgangssted er beliggende, kan dog vælge at acceptere sundhedscertifikater, der er udfærdiget på et andet officielt EU-sprog.

4. Sundhedscertifikatet er gyldigt i fire måneder fra udstedelsesdatoen, men højst seks måneder fra datoen for den seneste mikrobiologiske laboratorieanalyse.

Artikel 6

Identifikation

Hver enkelt sending af fødevarer skal være identificeret med en identifikationskode (sendingens kodenummer) svarende til den identifikationskode, der er angivet på resultaterne af den i artikel 4 omhandlede prøveudtagning og analyse, og på det i artikel 5 omhandlede sundhedscertifikat. Hver enkelt pose eller anden emballagetype i sendingen skal være identificeret med den pågældende identifikationskode.

Artikel 7

Forhåndsmeddelelse om sendinger

1. Lederne af fødevarevirksomhederne eller deres repræsentanter giver den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted forhåndsmeddelelse om dato og tidspunkt for den forventede fysiske ankomst af sendinger af fødevarer.

2. Med henblik på forhåndsmeddelelsen udfylder lederne af fødevarevirksomhederne eller deres repræsentanter del I i det fælles importdokument og sender det pågældende dokument til den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted mindst én arbejdsdag forud for sendingens fysiske ankomst.

3. Ved udfyldelsen af det fælles importdokument henholder lederne af fødevarevirksomhederne eller deres repræsentanter sig til vejledningen for det fælles importdokument i bilag II til forordning (EF) nr. 669/2009.

4. Fælles importdokumenter skal affattes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det udpegede indgangssted er beliggende. Den medlemsstat, hvor det udpegede indgangssted er beliggende, kan dog vælge at acceptere fælles importdokumenter, der er udfærdiget på et andet officielt EU-sprog.

Artikel 8

Offentlig kontrol

1. Den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted foretager dokumentkontrol i forbindelse med hver enkelt sending af fødevarer for at sikre overholdelse af kravene i artikel 4 og 5.

2. Identitetskontrollen og den fysiske kontrol af fødevarer skal foretages i overensstemmelse med artikel 8, 9 og 19 i forordning (EF) nr. 669/2009 med den hyppighed, der er fastsat i bilag II til nærværende forordning.

3. Hvis en sending af fødevarer ikke er ledsaget af de i artikel 4 omhandlede resultater af prøveudtagning og analyse og det i artikel 5 omhandlede sundhedscertifikat, eller hvis de pågældende resultater eller det pågældende sundhedscertifikat ikke overholder kravene i denne forordning, må sendingen ikke importeres til Unionen og skal sendes tilbage til oprindelsestredjelandet eller destrueres.

4. Når identitetskontrollen og den fysiske kontrol er gennemført, skal de kompetente myndigheder:

a) afgive de relevante oplysninger i del II i det fælles importdokument

b) vedlægge resultaterne af prøveudtagning og analyse foretaget i overensstemmelse med stk. 2

c) angive referencenummeret på det fælles importdokument i det fælles importdokument

d) stemple og underskrive det originale fælles importdokument

e) lave og beholde en kopi af det underskrevne og stemplede fælles importdokument.

5. De i artikel 5 omhandlede originaler af det fælles importdokument og af sundhedscertifikatet ledsager sammen med resultaterne af den i artikel 4 omhandlede prøveudtagning og analyse sendingen under transporten, indtil den er overgået til fri omsætning. I tilfælde af tilladelse til videre transport af sendingen skal der — i afventning af resultaterne af den fysiske kontrol — udstedes en bekræftet kopi af det originale fælles importdokument. Hvis der gives en sådan tilladelse, underretter den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet, og der træffes relevante foranstaltninger, som sikrer, at sendingen forbliver under de kompetente myndigheders konstante kontrol og på ingen måde kan ændres i afventning af resultaterne af den fysiske kontrol.

Artikel 9

Opdeling af en sending

1. Sendinger må ikke opdeles, før alle kontroller er gennemført, og det fælles importdokument er blevet udfyldt af den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted, jf. artikel 8.

2. Hvis sendingen efterfølgende opdeles, ledsages hver enkelt del af en bekræftet kopi af det fælles importdokument under transporten, og indtil den er overgået til fri omsætning.

Artikel 10

Overgang til fri omsætning

Overgang til fri omsætning af sendinger af fødevarer opført i bilag I er betinget af, at lederne af fødevarevirksomhederne eller deres repræsentanter, efter at alle offentlige kontroller er udført, og når der foreligger tilfredsstillende resultater af den fysiske kontrol, forelægger et af den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted behørigt udfyldt fælles importdokument (i fysisk eller elektronisk form) for toldmyndighederne på det udpegede indgangssted. Toldmyndighederne godkender kun sendingen til overgang til fri omsætning, hvis den kompetente myndighed har afgivet sin positive afgørelse i rubrik II.14 og har sat sin underskrift i rubrik II.21 i det fælles importdokument.

Artikel 11

Manglende overholdelse

Hvis den offentlige kontrol afslører manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 852/2004, udfylder den kompetente myndighed på det udpegede indgangssted del III i det fælles importdokument og træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 19, 20 og 21 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 12

Rapporter

Medlemsstaterne indsender en rapport med alle analyseresultater vedrørende sendinger af fødevarer til Kommissionen, jf. artikel 8.

Rapporten skal omfatte en periode på seks måneder og indsendes to gange årligt inden udgangen af den måned, der følger efter hvert halvår.

Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

a) antallet af indførte sendinger, herunder størrelsen angivet som nettovægt og oprindelseslandet for hver sending

b) antal sendinger, hvoraf der blev udtaget prøver med henblik på analyse

c) resultaterne af den i artikel 8, stk. 2, omhandlede identitetskontrol og fysiske kontrol.

Artikel 13

Omkostninger

Alle udgifter til offentlig kontrol, jf. artikel 8, herunder prøveudtagning, analyse, opbevaring og foranstaltninger truffet som følge af manglende overholdelse af reglerne, jf. artikel 11, afholdes af lederne for fødevarevirksomhederne.

Artikel 14

Overgangsforanstaltninger

Medlemsstaterne tillader indførsel af sendinger af fødevarer, der forlod afsendelsestredjelandet inden denne forordnings ikrafttrædelsesdato, uden at de er ledsaget af et sundhedscertifikat, jf. artikel 5, og resultaterne af prøveudtagning og analyse, jf. artikel 4.

Artikel 15

Ophævelse

Gennemførelsesforordning (EU) 2016/166 ophæves.

Artikel 16

Ændring af forordning (EF) nr. 669/2009

Forordning (EF) nr. 669/2009 ændres som angivet i bilag IV til nærværende forordning.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Liste over fødevarer, jf. artikel 1

Fødevare (påtænkt anvendelse)	KN-kode (1)	Taric-underopdeling	Oprindelsesland	Risiko
Sesamfrø ***(Fødevarer — friske eller kølede)***	1207 40 90		Indien (IN)	*Salmonella*
Betelblade (*Piper betle* L.) ***(Fødevarer)***	ex 1404 90 00	10	Indien (IN)	*Salmonella*

(1) Når det kun kræves, at visse produkter henhørende under en KN-kode skal undersøges, og der ikke findes nogen specifik underopdeling af koden, er KN-koden markeret med »ex«.

BILAG II

Hyppighed af identitetskontrol og fysisk kontrol af fødevarer, jf. artikel 1, på det udpegede indgangssted, jf. artikel 8, stk. 2

Fødevare (påtænkt anvendelse)	KN-kode (1)	Taric-underopdeling	Oprindelsesland	Risiko	Hyppighed af fysisk kontrol og identitetskontrol (%)
Sesamfrø ***(Fødevarer — friske eller kølede)***	1207 40 90		Indien (IN)	*Salmonella* (2)	20
Betelblade (*Piper betle* L.) ***(Fødevarer)***	ex 1404 90 00	10	Indien (IN)	*Salmonella* (2)	10

(1) Når det kun kræves, at visse produkter henhørende under en KN-kode skal undersøges, og der ikke findes nogen specifik underopdeling af koden, er KN-koden markeret med »ex«.
(2) Referencemetode EN/ISO 6579 (den senest opdaterede version af påvisningsmetoden) eller en metode, der i overensstemmelse med protokollen i EN/ISO 16140 eller andre lignende, internationalt anerkendte protokoller er valideret i forhold hertil.

BILAG III

Sundhedscertifikat til brug ved indførsel af betelblade og sesamfrø fra Indien til Den Europæiske Union

LAND: **Sundhedscertifikat til brug ved import til EU**

Del I: Oplysninger om den afsendte sending

I.1 Afsender Navn Adresse Land Tlf.				I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a	
				I.3. Central kompetent myndighed			
				I.4. Lokal kompetent myndighed			
I.5. Modtager Navn Adresse Land Tlf.				I.6.			
I.7. Oprindelses-land	ISO-kode	I.8. Oprindelses-region	Kode	I.9. Bestemmelses-land	ISO-kode	I.10.	
I.11. Oprindelssted Navn Adresse				I.12.			
I.13. Indladningssted Adresse				I.14. Afsendelsesdato		Klokkeslæt for afsendelse	
I.15. Transportmidler Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐ Køretøj ☐ Andet ☐ Identifikation: Dokument:				I.16. Udpeget indgangssted i EU:			
				I.17. CITES-nr.			
I.18. Varebeskrivelse						I.19. Varekode (HS-kode)	
						I.20. Mængde	

I.21.	I.22. Antal kolli
I.23. Plombenr./containernr.	I.24.
I.25. Varer attesteret til: Konsum ☐	
I.26.	I.27. Ved import eller midlertidig indførsel til EU ☐
I.28. Identifikation af varen Produktnavn Kollitype Antal kolli Nettovægt	

LAND:

Del II: Attest

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenr.	II.b.

II.1. Sundhedserklæring

Undertegnede bemyndigede repræsentant for den kompetente myndighed erklærer, at jeg har kendskab til de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 882/2004, og attesterer hermed, at:

II.1.1. fødevarerne i den i del I beskrevne sending er produceret på betingelser, der opfylder kravene i forordning (EF) nr. 852/2004

II.1.2. der for så vidt angår den pågældende sending er foretaget prøveudtagning og analyse, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2017/186 ..... den ..... (dato), og at der er foretaget en laboratorieanalyse den ..... (dato) på ..... (laboratoriets navn).

Som dokumentation for, at der ikke er Salmonella i 25 g, er nærmere oplysninger om prøveudtagning, anvendte analysemetoder og alle resultater vedlagt.

Bemærkninger

Dette sundhedscertifikat er gyldigt i fire måneder fra udstedelsesdatoen.

Del I: Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode fra Verdenstoldorganisationen: 1404 90 00 for betelblade (*Piper betle* L.) og 1207 40 90 for sesamfrø

Den bemyndigede repræsentant for den kompetente myndighed

Navn (med blokbogstaver): Stilling og titel:

Dato: Underskrift:

Stempel:

BILAG IV

I bilag I til forordning (EF) nr. 669/2009 udgår følgende række:

»Sesamfrø ***(Fødevarer — friske eller kølede)***	1207 40 90		Indien (IN)	*Salmonella* ([12])	20«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/187

af 2. februar 2017

om godkendelse af et præparat af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) som tilsætningsstof til foder til slagtekyllinger (indehaver af godkendelsen er Lactosan GmbH & Co. KG)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ([1]), særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådanne godkendelser.

(2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af et præparat af *Bacillus subtilis* (DSM 28343). Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.

(3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« af præparatet af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) som tilsætningsstof til foder til slagtekyllinger.

(4) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 24. maj 2016 ([2]), at præparatet af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) under de foreslåede betingelser for anvendelse ikke har skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet, og at dets anvendelse kan forbedre avlshøners ydelse. Autoriteten vurderer ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Den har også gennemgået den rapport om metoden til analyse af fodertilsætningsstoffet i foder, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.

(5) Vurderingen af præparatet af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af dette præparat bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »tarmflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastlagt i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

([1]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.
([2]) *EFSA Journal* (2016);14(6):4507.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: Tarmflorastabilisatorer									
4b1825	Lactosan GmbH & Co KG	*Bacillus subtilis* (DSM 28343)	*Tilsætningsstoffets sammensætning* Præparat af *Bacillus subtilis* (DSM 28343), der indeholder mindst 1×10^{10} CFU/g tilsætningsstof Fast form *Aktivstoffets karakteristika* Levedygtige sporer af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) *Analysemetode* (1) Identifikation og kvantitativ bestemmelse af *Bacillus subtilis* (DSM 28343) i fodertilsætningsstoffet, forblandinger og foderstoffer — Identifikation: PFG-elektroforese (pulsed field gel electrophoresis) — Kvantitativ bestemmelse: Tælling ved pladespredningsmetoden med anvendelse af trypton-soja-agar (EN 15784)	Slagtekyllinger	—	1×10^9	—	1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Kan bruges i foder, der indeholder følgende tilladte coccidiostatika: diclazuril, nicarbazin, decoquinat, lasalocid A-natrium, monensinnatrium, robenidinhydrochlorid, maduramicinammonium eller halofuginonhydrobromid. 3. Til brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne skal foderstofvirksomhedslederne iværksætte driftsprocedurer og administrative foranstaltninger med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. Hvis disse risici ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum gennem sådanne procedurer og foranstaltninger, skal tilsætningsstoffet og forblandingerne anvendes med personlige værnemidler, herunder åndedrætsværn og hudbeskyttelse.	23. februar 2027

(1) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/188

af 2. februar 2017

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]),

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([2]), særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

(2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

---

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	IL	299,8
	MA	120,2
	TR	157,6
	ZZ	192,5
0707 00 05	MA	48,2
	TR	191,4
	ZZ	119,8
0709 91 00	EG	79,4
	ZZ	79,4
0709 93 10	MA	142,6
	TR	234,0
	ZZ	188,3
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	41,3
	MA	47,1
	TN	52,7
	TR	71,9
	ZZ	53,3
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	90,8
	IL	135,7
	JM	112,4
	MA	88,4
	TR	83,1
	ZZ	102,1
0805 22 00	IL	139,7
	MA	85,5
	ZZ	112,6
0805 50 10	EG	85,5
	TR	88,8
	ZZ	87,2
0808 10 80	US	205,0
	ZZ	205,0
0808 30 90	CL	81,7
	CN	96,1
	TR	154,0
	ZA	99,6
	ZZ	107,9

[1] Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/189

af 16. januar 2017

om de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning, i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling, i Toldunderudvalget og i Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, for så vidt angår vedtagelsen af disse underudvalgs forretningsorden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 486 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«) ([1]) side kan dele af aftalen anvendes midlertidigt.

(2) I artikel 4 i Rådets afgørelse 2014/668/EU ([2]) præciseres det, hvilke af aftalens bestemmelser der kan anvendes midlertidigt. Disse omfatter bestemmelserne om nedsættelse og funktion af Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning (»SPS-Underudvalget«), Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling (»TSD-Underudvalget«), Toldunderudvalget og Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser (»GI-Underudvalget«).

(3) Ifølge aftalens artikel 74 vedtager SPS-Underudvalget på sit første møde sin forretningsorden.

(4) Ifølge aftalens artikel 300 vedtager TSD-Underudvalget selv sin forretningsorden.

(5) Ifølge aftalens artikel 83 vedtager Toldunderudvalget selv sin forretningsorden.

(6) Ifølge aftalens artikel 211 vedtager GI-Underudvalget selv sin forretningsorden.

(7) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i SPS-Underudvalget, TSD-Underudvalget, Toldunderudvalget og GI-Underudvalget, for så vidt angår vedtagelsen af disse underudvalgs forretningsorden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i SPS-Underudvalget nedsat i henhold til artikel 74 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«), baseres på det udkast til afgørelse fra SPS-Underudvalget, der er knyttet til nærværende afgørelse.

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.
([2]) Rådets afgørelse 2014/668/EU af 23. juni 2014 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side for så vidt angår afsnit III (med undtagelse af de bestemmelser, der vedrører behandling af tredjelandsstatsborgere, der er lovligt beskæftigede arbejdstagere på den anden parts område) og afsnit IV, V, VI og VII deri samt de tilhørende bilag og protokoller (EUT L 278 af 20.9.2014, s. 1).

2. Unionens repræsentanter i SPS-Underudvalget kan tiltræde mindre tekniske korrektioner til udkastet til afgørelse uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 2

1. Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i TSD-Underudvalget nedsat i henhold til aftalens artikel 300, baseres på det udkast til afgørelse fra TSD-Underudvalget, der er knyttet til nærværende afgørelse.

2. Unionens repræsentanter i TSD-Underudvalget kan tiltræde mindre tekniske korrektioner til udkastet til afgørelse uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 3

1. Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Toldunderudvalget nedsat i henhold til aftalens artikel 83, baseres på det udkast til afgørelse fra Toldunderudvalget, der er knyttet til nærværende afgørelse.

2. Unionens repræsentanter i Toldunderudvalget kan tiltræde mindre tekniske korrektioner til udkastet til afgørelse uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 4

1. Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i GI-Underudvalget nedsat i henhold til aftalens artikel 211, baseres på det udkast til afgørelse fra GI-Underudvalget, der er knyttet til nærværende afgørelse.

2. Unionens repræsentanter i GI-Underudvalget kan tiltræde mindre tekniske korrektioner til udkastet til afgørelse uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. januar 2017.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

UDKAST TIL

AFGØRELSE Nr. … VEDTAGET AF UNDERUDVALGET VEDRØRENDE SUNDHEDS- OG PLANTESUNDHEDSFORVALTNING EU-UKRAINE

af …

om vedtagelse af dets forretningsorden

UNDERUDVALGET VEDRØRENDE SUNDHEDS- OG PLANTESUNDHEDSFORVALTNING EU-UKRAINE HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]), særlig artikel 74, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 486 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifælleskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«) anvendes visse dele af aftalen, herunder kapitel 4 (Sundheds- og plantesundhedsmæssige foranstaltninger) i afsnit IV (Handel og handelsrelaterede anliggender), midlertidigt fra den 1. januar 2016.

(2) Aftalens artikel 74 bestemmer, at Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning (»SPS-Underudvalget«) skal behandle ethvert spørgsmål vedrørende gennemførelse af aftalens afsnit IV, kapitel 4.

(3) Ifølge aftalens artikel 74, stk. 5, vedtager SPS-Underudvalget sin forretningsorden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Hermed vedtages SPS-Underudvalgets forretningsorden som fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i …, den …

På vegne af Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning EU-Ukraine

Formand

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR UNDERUDVALGET VEDRØRENDE SUNDHEDS- OG PLANTESUNDHEDSFORVALTNING EU-UKRAINE

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Underudvalget vedrørende Sundheds- og Plantesundhedsforvaltning (»SPS-Underudvalget«), der er nedsat i henhold til artikel 74, stk. 1, i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]) (»aftalen«), bistår Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning, jf. aftalens artikel 465, stk. 4, i udførelsen af dets opgaver.

2. SPS-Underudvalget varetager de opgaver, der er fastsat i aftalens artikel 74, stk. 2, med henblik på målene i aftalens artikel 59.

3. SPS-Underudvalget består af repræsentanter for parternes kompetente myndigheder med ansvar for sundhed og plantesundhed.

4. En repræsentant for Europa-Kommissionen eller Ukraine med ansvar for sundhed og plantesundhed fungerer som formand, jf. artikel 2.

5. Med henblik på denne forretningsorden finder definitionen af udtrykket »parter« i aftalens artikel 482 anvendelse.

Artikel 2

Formandskab

SPS-Underudvalgets formandskab varetages af parterne på skift 12 måneder ad gangen. Første periode på 12 måneder begynder på datoen for afholdelse af Associeringsudvalgets første møde og slutter den 31. december samme år.

Artikel 3

Møder

1. Medmindre andet er aftalt mellem parterne, mødes SPS-Underudvalget senest tre måneder efter aftalens ikrafttræden og derefter efter anmodning fra en af parterne, dog mindst én gang om året.

2. Formanden indkalder til møderne i SPS-Underudvalget, der afholdes på en dato og et sted, som aftales mellem parterne. Mødeindkaldelsen udsendes af formanden senest 28 kalenderdage før mødets begyndelse, medmindre parterne aftaler andet.

3. Indkaldelse til de ordinære møder i SPS-Underudvalget sker så vidt muligt i god tid før det ordinære møde i Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning.

4. Møderne i SPS-Underudvalget kan afholdes ved hjælp af enhver form for teknologiske hjælpemidler, såsom video- eller audiokonference.

5. Mellem møderne kan SPS-Underudvalget også behandle spørgsmål skriftligt.

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

Artikel 4

Delegationer

Inden hvert møde underretter hver af parterne gennem sekretariatet for SPS-Underudvalget, jf. artikel 5, den anden part om den planlagte sammensætning af partens delegation.

Artikel 5

Sekretariat

En embedsmand fra henholdsvis Europa-Kommissionen og Ukraine fungerer sammen som sekretærer for SPS-Underudvalget og udfører sekretariatsopgaverne i fællesskab, idet de udviser gensidig tillid og samarbejdsvilje.

Artikel 6

Korrespondance

1. Korrespondance stilet til SPS-Underudvalget sendes til sekretæren for en af parterne, som derpå underretter den anden sekretær.

2. Sekretariatet sørger for, at korrespondance stilet til SPS-Underudvalget videresendes til formanden og om nødvendigt rundsendes i overensstemmelse med artikel 7.

3. Korrespondance fra formanden sendes af SPS-Udvalgets sekretariat til parterne på vegne af formanden. Sådan korrespondance rundsendes om nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 7

Dokumenter

1. Dokumenter rundsendes via SPS-Underudvalgets sekretariat.

2. Hver part sender sine dokumenter til sin sekretær. Den pågældende sekretær videresender dokumenterne til den anden parts sekretær.

3. Sekretæren for Unionen rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Unionen og sætter systematisk sekretæren for Ukraine og sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning i kopi.

4. Sekretæren for Ukraine rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Ukraine og sætter systematisk sekretæren for Unionen og sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning i kopi.

5. Sekretærerne for SPS-Underudvalget fungerer som kontaktpunkter for udveksling af oplysninger som omhandlet i aftalens artikel 67.

Artikel 8

Fortrolig behandling af oplysninger

Møderne i SPS-Underudvalget er ikke offentlige, medmindre parterne beslutter andet.

Når en part indgiver oplysninger til SPS-Underudvalget, der er angivet som fortrolige, behandler den anden part disse oplysninger fortroligt.

Artikel 9

Dagsorden for møderne

1. SPS-Underudvalgets sekretariat udarbejder på grundlag af forslag fra parterne en foreløbig dagsorden for hvert møde samt et udkast til praktiske konklusioner, jf. artikel 10. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de punkter, som en part ved fremlæggelse af relevante dokumenter senest 21 kalenderdage før mødet har anmodet sekretariatet om at optage på dagsordenen.

2. Den foreløbige dagsorden rundsendes sammen med relevante dokumenter og i overensstemmelse med artikel 7 senest 15 kalenderdage før mødets begyndelse.

3. Dagsordenen godkendes af SPS-Underudvalget ved hvert mødes begyndelse. Punkter, som ikke figurerer på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis parterne er enige herom.

4. Formanden kan ad hoc og med den anden parts samtykke indbyde repræsentanter for andre af parternes organer eller uafhængige eksperter til at deltage i SPS-Underudvalgets møder som observatører for at give oplysninger om bestemte emner. Parterne sikrer, at sådanne observatører respekterer eventuelle krav om fortrolighed.

5. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i stk. 1 og 2 nævnte frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

Artikel 10

Protokol og praktiske konklusioner

1. De to sekretærer udarbejder sammen et udkast til protokol for hvert møde.

2. Protokollen indeholder i almindelighed for hvert punkt på dagsordenen:

a) en liste over mødedeltagere, embedsmænd, der ledsagede dem, og eventuelle observatører, der deltog i mødet

b) de dokumenter, der er forelagt SPS-Underudvalget

c) de erklæringer, som SPS-Underudvalget har anmodet om at få optaget i protokollen, og

d) praktiske konklusioner fra mødet, jf. stk. 4.

3. Udkastet til protokol forelægges SPS-Underudvalget til godkendelse. Udkastet skal godkendes inden for 28 kalenderdage efter hvert møde i SPS-Underudvalget. Der sendes en kopi af den godkendte protokol til hver af de modtagere, der er omhandlet i artikel 7.

4. Sekretæren for den part, der varetager formandskabet, udarbejder et udkast til praktiske konklusioner og rundsender det til parterne sammen med dagsordenen som hovedregel senest 15 kalenderdage før mødets begyndelse. Udkastet ajourføres i takt med, at mødet skrider frem, således at SPS-Underudvalget ved mødets afslutning, hvis ikke andet er aftalt, vedtager de praktiske konklusioner, der afspejler de opfølgende foranstaltninger, som parterne er blevet enige om. Når der er opnået enighed om de praktiske konklusioner, vedlægges de protokollen, og deres gennemførelse tages op til revision på senere møder i SPS-Underudvalget. SPS-Underudvalget vedtager til det formål en model, som gør det muligt at følge hver enkelt foranstaltning i forhold til en bestemt frist.

Artikel 11

Beslutninger og henstillinger

1. SPS-Underudvalget vedtager beslutninger, udtalelser, henstillinger, rapporter og fælles foranstaltninger, jf. aftalens artikel 74. Vedtagelsen af sådanne beslutninger, udtalelser, henstillinger, rapporter og fælles foranstaltninger kræver enighed mellem parterne, efter at disse har gennemført deres respektive interne procedurer for vedtagelsen. Beslutningerne er bindende for parterne, der træffer passende foranstaltninger for at gennemføre dem.

2. Enhver beslutning, udtalelse, henstilling eller rapport undertegnes af formanden og autentificeres af de to sekretærer. Formanden undertegner disse dokumenter i løbet af det møde, hvor den pågældende beslutning, udtalelse, henstilling eller rapport vedtages, jf. dog stk. 3.

3. Efter aftale mellem parterne kan SPS-Underudvalget vedtage beslutninger, henstillinger, udtalelser eller rapporter ved skriftlig procedure, efter at disse har gennemført deres respektive interne procedurer. Den skriftlige procedure består af udveksling af noter mellem de to sekretærer, der handler på grundlag af enighed mellem parterne. Til dette formål rundsendes forslagets ordlyd i overensstemmelse med artikel 7 med en frist på mindst 21 kalenderdage til at fremkomme med eventuelle forbehold eller ændringer. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i dette stykke angivne frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder. Når teksten er vedtaget, undertegnes beslutningen, udtalelsen, henstillingen eller rapporten af formanden og autentificeres af de to sekretærer.

4. Retsakter vedtaget af SPS-Underudvalget betegnes henholdsvis »beslutning«, »udtalelse«, »henstilling« eller »rapport«. Hver enkelt beslutning træder i kraft på dagen for vedtagelsen, medmindre andet fastsættes i afgørelsen.

5. Beslutninger, udtalelser, henstillinger og rapporter rundsendes til begge parter.

6. Sekretariatet for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning underrettes om alle SPS-Underudvalgets beslutninger, udtalelser, henstillinger, rapporter og andre aftalte foranstaltninger.

7. Hver part kan bestemme, hvorvidt SPS-Underudvalgets beslutninger, udtalelser og henstillinger skal offentliggøres i deres respektive officielle tidende.

Artikel 12

Rapporter

SPS-Underudvalget forelægger Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning en rapport om sine aktiviteter og om aktiviteterne i de tekniske arbejdsgrupper eller ad hoc-grupper, der er nedsat af SPS-Underudvalget. Rapporten forelægges Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning 25 dage før dets ordinære årlige møde.

Artikel 13

Sprog

1. SPS-Underudvalgets arbejdssprog er engelsk og ukrainsk.

2. Medmindre andet bestemmes, baserer SPS-Underudvalget sine drøftelser på dokumenter, der er udarbejdet på disse sprog.

Artikel 14

Udgifter

1. Parterne afholder hver især de udgifter, der påløber i forbindelse med deltagelse i SPS-Underudvalgets møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med tilrettelæggelsen af møder og reproduktionen af dokumenter afholdes af den part, der er vært for mødet.

3. Udgifter til tolkning på møder og oversættelse af dokumenter til eller fra engelsk og ukrainsk med henblik på artikel 13, stk. 1, afholdes af den part, der er vært for mødet.

Udgifter i forbindelse med tolkning og oversættelse til eller fra andre sprog afholdes direkte af den anmodende part.

Artikel 15

Tekniske arbejdsgrupper og ad hoc-grupper

1. SPS-Underudvalget kan ved en afgørelse i henhold til aftalens artikel 74, stk. 3, om nødvendigt nedsætte eller nedlægge tekniske arbejdsgrupper eller ad hoc-arbejdsgrupper, herunder videnskabelige grupper.

2. Medlemskab af ad hoc-grupperne er ikke begrænset til parternes repræsentanter. Parterne sikrer, at medlemmerne af alle grupper, der er nedsat af SPS-Underudvalget, respekterer alle relevante krav om fortrolighed.

3. Medmindre andet er bestemt, arbejder de grupper, der er nedsat af SPS-Underudvalget, under SPS-Underudvalget og aflægger rapport til dette.

4. Møder i arbejdsgrupperne kan afholdes efter behov ved fysisk tilstedeværelse eller ved hjælp af video- eller audiokonference.

5. SPS-Underudvalget sættes i kopi på al relevant korrespondance og alle relevante dokumenter og meddelelser vedrørende arbejdsgruppernes aktiviteter.

6. Arbejdsgrupperne har beføjelse til at fremsætte skriftlige henstillinger til SPS-Underudvalget. Henstillingerne vedtages i enighed i arbejdsgruppen og meddeles formanden, som rundsender henstillingerne, jf. artikel 7.

7. Medmindre andet er fastsat i nærværende artikel, finder denne forretningsorden tilsvarende anvendelse for alle tekniske arbejdsgrupper eller ad hoc-arbejdsgrupper, der er nedsat af SPS-Underudvalget. Henvisninger til Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning læses som henvisninger til SPS-Underudvalget.

Artikel 16

Ændringer

Denne forretningsorden kan ændres ved beslutning truffet af SPS-Underudvalget i overensstemmelse med aftalens artikel 74, stk. 5.

UDKAST TIL

AFGØRELSE Nr. … VEDTAGET AF UNDERUDVALGET VEDRØRENDE HANDEL OG BÆREDYGTIG UDVIKLING EU-UKRAINE

af …

om vedtagelse af dets forretningsorden

UNDERUDVALGET VEDRØRENDE HANDEL OG BÆREDYGTIG UDVIKLING EU-UKRAINE HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]), særlig artikel 300, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 486 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifælleskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«) anvendes dele af aftalen, herunder kapitel 13 (Handel og Bæredygtig Udvikling) i afsnit IV (Handel og handelsrelaterede anliggender), midlertidigt fra den 1. januar 2016.

(2) Aftalens artikel 300 bestemmer, at Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling (»TSD-Underudvalget«) skal føre tilsyn med gennemførelsen af aftalens afsnit IV, kapitel 13.

(3) Ifølge aftalens artikel 300, stk. 1, vedtager TSD-Underudvalget selv sin forretningsorden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Hermed vedtages forretningsordenen for Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling som fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i …, den …

På vegne af Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling EU-Ukraine

Formand

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR UNDERUDVALGET VEDRØRENDE HANDEL OG BÆREDYGTIG UDVIKLING EU-UKRAINE

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling (TSD-Underudvalget»), der er nedsat i henhold til artikel 300 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side [1] (»aftalen«), bistår Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning, jf. aftalens artikel 465, stk. 4, i udførelsen af dets opgaver.

2. TSD-Underudvalget varetager de funktioner, der er fastlagt i kapitel 13 (Handel og bæredygtig udvikling) i afsnit IV (Handel og handelsrelaterede anliggender) i aftalen.

3. TSD-Underudvalget består af repræsentanter fra hver parts administration med ansvar for handel og bæredygtig udvikling.

4. En repræsentant for Europa-Kommissionen eller Ukraine med ansvar for handel og bæredygtig udvikling fungerer som formand for TSD-Underudvalget.

5. Med henblik på denne forretningsorden finder definitionen af udtrykket »parter« i aftalens artikel 482 anvendelse.

Artikel 2

Særlige bestemmelser

1. Medmindre andet er bestemt i nærværende forretningsorden, finder artikel 2-14 i forretningsordenen for Associeringsudvalget EU-Ukraine tilsvarende anvendelse.

2. Henvisninger til Associeringsrådet læses som henvisninger til Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning. Henvisninger til Associeringsudvalget eller Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning læses som henvisninger til TSD-Underudvalget.

Artikel 3

Møder

TSD-Underudvalget mødes efter behov. Parterne bestræber sig på at mødes én gang om året.

Artikel 4

Ændring

Denne forretningsorden kan ændres ved beslutning truffet af TSD-Underudvalget i overensstemmelse med aftalens artikel 300, stk. 1.

---

[1] EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

UDKAST TIL

AFGØRELSE Nr. … VEDTAGET AF TOLDUNDERUDVALGET EU-UKRAINE

af …

om vedtagelse af dets forretningsorden

TOLDUNDERUDVALGET EU-UKRAINE HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]), særlig artikel 83, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 486 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifælleskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«) anvendes dele af aftalen, herunder kapitel 5 (Told og handelslettelser) i afsnit IV (Handel og handelsrelaterede anliggender), midlertidigt fra den 1. januar 2016.

(2) Aftalens artikel 83 bestemmer, at Toldunderudvalget overvåger gennemførelsen og forvaltningen af aftalens afsnit IV, kapitel 5.

(3) Ifølge aftalens artikel 83, litra e), vedtager Toldunderudvalget selv sin forretningsorden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Hermed vedtages Toldunderudvalgets forretningsorden som fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i …, den …

På vegne af Toldunderudvalget EU-Ukraine

Formand

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR TOLDUNDERUDVALGET EU-UKRAINE

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Toldunderudvalget, der er nedsat i henhold til artikel 83 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]) (»aftalen«), udfører sine opgaver i henhold til nævnte artikel.

2. Toldunderudvalget består af repræsentanter for Europa-Kommissionen og for Ukraine med ansvar for told og toldrelaterede spørgsmål.

3. En repræsentant for Europa-Kommissionen eller Ukraine med ansvar for told og toldrelaterede spørgsmål fungerer som formand i overensstemmelse med artikel 2.

4. Med henblik på denne forretningsorden finder definitionen af udtrykket »parter« i aftalens artikel 482 anvendelse.

Artikel 2

Formandskab

Toldunderudvalgets formandskab varetages af parterne på skift 12 måneder ad gangen. Første periode på 12 måneder begynder på datoen for afholdelse af Associeringsudvalgets første møde og slutter den 31. december samme år.

Artikel 3

Møder

1. Medmindre andet er aftalt mellem parterne, mødes Toldunderudvalget en gang om året eller efter anmodning fra en af parterne.

2. Formanden indkalder til møderne i Toldunderudvalget, der afholdes på en dato og et sted, som aftales mellem parterne. Mødeindkaldelsen udsendes af formanden senest 28 kalenderdage før mødets begyndelse, medmindre parterne bestemmer andet.

3. Møderne i Toldunderudvalget kan afholdes ved hjælp af enhver form for aftalte teknologiske hjælpemidler, såsom video- eller audiokonference.

4. Mellem møderne kan Toldunderudvalget også behandle spørgsmål skriftligt.

Artikel 4

Delegationer

Inden hvert møde underretter hver part gennem Toldunderudvalgets sekretariat, jf. artikel 5, den anden part om den planlagte sammensætning af partens delegation.

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

Artikel 5

Sekretariat

En embedsmand med ansvar for told og toldrelaterede spørgsmål fra henholdsvis Europa-Kommissionen og Ukraine fungerer sammen som sekretærer for Toldunderudvalget og udfører sekretariatsopgaverne i fællesskab, idet de udviser gensidig tillid og samarbejdsvilje.

Artikel 6

Korrespondance

1. Korrespondance stilet til Toldunderudvalget sendes til sekretæren for en af parterne, som derpå underretter den anden sekretær.

2. Sekretariatet sørger for, at korrespondance stilet til Toldunderudvalget videresendes til formanden og om nødvendigt rundsendes i overensstemmelse med artikel 7.

3. Korrespondance fra formanden sendes af Toldunderudvalgets sekretariat til parterne på vegne af formanden. Sådan korrespondance rundsendes om nødvendigt i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 7

Dokumenter

1. Dokumenter rundsendes via Toldunderudvalgets sekretariat.

2. Hver part sender sine dokumenter til sin sekretær. Den pågældende sekretær videresender dokumenterne til den anden parts sekretær.

3. Sekretæren for Unionen rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Unionen og sætter systematisk sekretæren for Ukraine i kopi. Sekretæren for Unionen sender en kopi af de endelige dokumenter til sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning.

4. Sekretæren for Ukraine rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Ukraine og sætter systematisk sekretæren for Unionen i kopi. Sekretæren for Ukraine sender en kopi af de endelige dokumenter til sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning.

Artikel 8

Fortrolig behandling af oplysninger

Møderne i Toldunderudvalget er ikke offentlige, medmindre parterne bestemmer andet.

Når en part indgiver oplysninger til Toldunderudvalget, der er angivet som fortrolige, behandler den anden part disse oplysninger fortroligt.

Artikel 9

Dagsorden for møderne

1. Toldunderudvalgets sekretariat udarbejder på grundlag af forslag fra parterne en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de punkter, som en part ved fremlæggelse af relevante dokumenter senest 21 kalenderdage før mødet har anmodet sekretariatet om at optage på dagsordenen.

2. Den foreløbige dagsorden rundsendes sammen med relevante dokumenter og i overensstemmelse med artikel 7 senest 15 kalenderdage før mødets begyndelse.

3. Dagsordenen godkendes af Toldunderudvalget ved hvert mødes begyndelse. Punkter, som ikke figurerer på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis parterne er enige herom.

4. Formanden kan ad hoc og med den anden parts samtykke indbyde repræsentanter for andre af parternes organer eller uafhængige eksperter til at deltage i Toldunderudvalgets møder som observatører for at give oplysninger om bestemte emner. Parterne sikrer, at sådanne observatører respekterer eventuelle krav om fortrolighed.

5. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i stk. 1 og 2 nævnte frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

Artikel 10

Protokol og praktiske konklusioner

1. Sekretæren for den part, der varetager formandskabet, udarbejder et udkast til protokol indeholdende praktiske konklusioner for hvert møde.

2. Udkastet til protokol indeholdende de praktiske konklusioner forelægges Toldunderudvalget til godkendelse. Protokollen og de praktiske konklusioner skal godkendes inden for 28 kalenderdage efter hvert møde i Toldunderudvalget. Der sendes en kopi af udkastet til protokol til hver af de adressater, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Afgørelser og henstillinger

1. Toldunderudvalget vedtager praktiske ordninger, foranstaltninger, afgørelser og henstillinger, jf. aftalens artikel 83. Vedtagelsen kræver enighed mellem parterne, efter at disse har gennemført deres respektive interne procedurer for vedtagelsen. Afgørelserne er bindende for parterne, der træffer passende foranstaltninger for at gennemføre dem.

2. Hver afgørelse eller henstilling undertegnes af en repræsentant for hver part. Repræsentanterne undertegner disse dokumenter i løbet af det møde, hvor den pågældende afgørelse eller henstilling vedtages, jf. dog stk. 3.

3. Efter aftale mellem parterne kan Toldunderudvalget vedtage afgørelser eller henstillinger ved skriftlig procedure, efter at disse har gennemført deres respektive interne procedurer. Den skriftlige procedure består af udveksling af noter mellem de to sekretærer, der handler efter aftale med parterne. Til dette formål rundsendes forslagets ordlyd i overensstemmelse med artikel 7 med en frist på mindst 21 kalenderdage til at fremkomme med eventuelle forbehold eller ændringer. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i dette stykke angivne frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder. Når teksten er vedtaget, undertegnes afgørelsen eller henstillingen af en repræsentant for hver part.

4. Retsakter vedtaget af Toldunderudvalget betegnes »afgørelse« eller »henstilling«. Hver enkelt afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen, medmindre andet fastsættes i afgørelsen.

5. Toldunderudvalgets afgørelser og henstillinger autentificeres af de to sekretærer.

6. Afgørelser og henstillinger rundsendes til begge parter.

7. Sekretariatet for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning underrettes om alle Toldunderudvalgets afgørelser, udtalelser, henstillinger, rapporter og andre aftalte foranstaltninger.

8. Hver part kan bestemme, hvorvidt Toldunderudvalgets afgørelser og henstillinger skal offentliggøres i deres respektive officielle tidende.

Artikel 12

Rapporter

Toldunderudvalget rapporterer til Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning ved hvert ordinært årligt møde i Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning.

Artikel 13

Sprog

1. Toldunderudvalgets arbejdssprog er engelsk og ukrainsk.

2. Medmindre andet bestemmes, baserer Toldunderudvalget sine drøftelser på dokumenter, der er udarbejdet på disse sprog.

Artikel 14

Udgifter

1. Parterne afholder hver især de udgifter, der påløber i forbindelse med deltagelse i Toldunderudvalgets møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med tilrettelæggelsen af møder og reproduktionen af dokumenter afholdes af den part, der er vært for mødet.

3. Udgifter til tolkning på møder og oversættelse af dokumenter til eller fra engelsk og ukrainsk med henblik på artikel 13, stk. 1, afholdes af den part, der er vært for mødet.

Udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra andre sprog afholdes direkte af den anmodende part.

Artikel 15

Ændringer

Denne forretningsorden kan ændres ved afgørelse truffet af Toldunderudvalget i overensstemmelse med aftalens artikel 83, litra e).

UDKAST TIL

AFGØRELSE Nr. … VEDTAGET AF UNDERUDVALGET VEDRØRENDE GEOGRAFISKE BETEGNELSER EU-UKRAINE

af …

om vedtagelse af dets forretningsorden

UNDERUDVALGET VEDRØRENDE GEOGRAFISKE BETEGNELSER EU-UKRAINE HAR —

under henvisning til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]), særlig artikel 211, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 486 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifælleskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (»aftalen«) anvendes dele af aftalen, herunder underafdeling 3 (Geografiske betegnelser) i afsnit IV (Handel og handelsrelaterede anliggender), kapitel 9 (Intellektuel ejendomsret), afdeling 2, midlertidigt fra den 1. januar 2016.

(2) Aftalens artikel 211 bestemmer, at Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser (»GI-Underudvalget«) skal overvåge udviklingen af aftalen for så vidt angår geografiske betegnelser og fungere som et forum for samarbejde og dialog om geografiske betegnelser.

(3) Ifølge aftalens artikel 211, stk. 2, vedtager GI-Underudvalget selv sin forretningsorden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Hermed vedtages forretningsordenen for GI-Underudvalget som fastsat i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i …, den …

På vegne af Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser EU-Ukraine

Formand

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR UNDERUDVALGET VEDRØRENDE GEOGRAFISKE BETEGNELSER EU-UKRAINE

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser (»GI-Underudvalget«), der er nedsat i henhold til artikel 211 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([1]) (»aftalen«), bistår Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning, jf. aftalens artikel 465, stk. 4, i udførelsen af dets opgaver.

2. GI-Underudvalget udfører de opgaver, der er fastsat i aftalens artikel 211.

3. GI-Underudvalget består af repræsentanter for Europa-Kommissionen og for Ukraine med ansvar for geografiske betegnelser.

4. Parterne udpeger hver deres delegationsleder, der fungerer som kontaktperson for alle spørgsmål vedrørende underudvalget.

5. Delegationslederne fungerer som formand i overensstemmelse med artikel 2.

6. Hver delegationsleder kan uddelegere alle eller en del af sine funktioner til en udpeget stedfortræder, i hvilket tilfælde alle henvisninger til delegationslederen også gælder den udpegede stedfortræder.

7. Med henblik på denne forretningsorden finder definitionen af udtrykket »parter« i aftalens artikel 482 anvendelse.

Artikel 2

Formandskab

GI-Underudvalgets formandskab varetages af parterne på skift 12 måneder ad gangen. Første periode på 12 måneder begynder på datoen for afholdelse af Associeringsudvalgets første møde og slutter den 31. december samme år.

Artikel 3

Møder

1. Medmindre andet er aftalt mellem parterne, mødes GI-Underudvalget skiftevis i Unionen og i Ukraine efter anmodning fra en af parterne og under alle omstændigheder senest 90 kalenderdage, efter at anmodningen er fremsat.

2. Formanden indkalder til møderne i GI-Underudvalget, der afholdes på en dato og et sted, som aftales mellem parterne. Mødeindkaldelsen udsendes af formanden senest 28 kalenderdage før mødets begyndelse, medmindre parterne aftaler andet.

3. Indkaldelse til de ordinære møder i GI-Underudvalget sker så vidt muligt i god tid før det ordinære møde i Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning.

4. Møderne i GI-Underudvalget kan undtagelsesvist afholdes ved hjælp af enhver form for aftalte teknologiske hjælpemidler, herunder videokonference.

([1]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

Artikel 4

Delegationer

Inden hvert møde underretter hver part gennem GI-Underudvalgets sekretariat, jf. artikel 5, den anden part om den planlagte sammensætning af partens delegation.

Artikel 5

Sekretariat

En repræsentant for Europa-Kommissionen henholdsvis Ukraine udpeges af den respektive delegationsleder til sammen at fungere som sekretærer for GI-Underudvalget og udføre sekretariatsopgaverne i fællesskab, idet de udviser gensidig tillid og samarbejdsvilje.

Artikel 6

Korrespondance

1. Korrespondance stilet til GI-Underudvalget sendes til sekretæren for en af parterne, som derpå underretter den anden sekretær.

2. Sekretariatet sørger for, at korrespondance stilet til GI-Underudvalget videresendes til formanden og om nødvendigt rundsendes i overensstemmelse med artikel 7.

3. Korrespondance fra formanden sendes af GI-Underudvalgets sekretariat til parterne på vegne af formanden. Sådan korrespondance rundsendes om nødvendigt i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 7

Dokumenter

1. Dokumenter rundsendes via GI-Underudvalgets sekretariat.

2. Hver part sender sine dokumenter til sin sekretær. Sekretæren videresender dokumenterne til den anden parts sekretær.

3. Sekretæren for Unionen rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Unionen og sætter systematisk sekretæren for Ukraine og sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning i kopi.

4. Sekretæren for Ukraine rundsender dokumenterne til de relevante repræsentanter for Ukraine og sætter systematisk sekretæren for Unionen og sekretærerne for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning i kopi.

Artikel 8

Fortrolig behandling af oplysninger

Møderne i GI-Underudvalget er ikke offentlige, medmindre parterne bestemmer andet.

Når en part indgiver oplysninger til GI-Underudvalget, der er angivet som fortrolige, behandler den anden part disse oplysninger fortroligt.

Artikel 9

Dagsorden for møderne

1. GI-Underudvalgets sekretariat udarbejder på grundlag af forslag fra parterne en foreløbig dagsorden for hvert møde samt et udkast til praktiske konklusioner, jf. artikel 10. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de punkter, som en part ved fremlæggelse af relevante dokumenter senest 21 kalenderdage før mødet har anmodet GI-Underudvalgets sekretariat om at optage på dagsordenen.

2. Den foreløbige dagsorden rundsendes sammen med relevante dokumenter i overensstemmelse med artikel 7 senest 15 kalenderdage før mødets begyndelse.

3. Dagsordenen vedtages af formanden og den anden delegationsleder ved hvert mødes begyndelse. Punkter, som ikke figurerer på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis parterne er enige herom.

4. Formanden kan ad hoc og med den anden parts samtykke indbyde repræsentanter for andre af parternes organer eller uafhængige eksperter til at deltage i GI-Underudvalgets møder som observatører for at give oplysninger om bestemte emner. Parterne sikrer, at sådanne observatører respekterer eventuelle krav om fortrolighed.

5. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i stk. 1 og 2 nævnte frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

Artikel 10

Protokol og praktiske konklusioner

1. De to sekretærer udarbejder sammen et udkast til protokol for hvert møde.

2. Protokollen indeholder i almindelighed for hvert punkt på dagsordenen:

a) en liste over mødedeltagere, embedsmænd, der ledsagede dem, og eventuelle observatører, der deltog i mødet

b) de dokumenter, der er forelagt GI-Underudvalget

c) de erklæringer, som GI-Underudvalget har anmodet om at få optaget i protokollen, og

d) om nødvendigt de praktiske konklusioner fra mødet, jf. stk. 4.

3. Udkastet til protokol forelægges GI-Underudvalget til godkendelse. Udkastet skal godkendes inden for 28 kalenderdage efter hvert møde i GI-Underudvalget. Der sendes en kopi af den godkendte protokol til hver af de adressater, der er omhandlet i artikel 7.

4. GI-Underudvalgets sekretær for den part, der varetager formandskabet, udarbejder et udkast til praktiske konklusioner og rundsender det til parterne sammen med dagsordenen som hovedregel senest 15 kalenderdage før mødets begyndelse. Udkastet ajourføres i takt med, at mødet skrider frem, således at GI-Underudvalget ved mødets afslutning, hvis ikke andet er aftalt, vedtager de praktiske konklusioner, der afspejler de opfølgende foranstaltninger, som parterne er blevet enige om. Når der er opnået enighed om de praktiske konklusioner, vedlægges de protokollen, og deres gennemførelse tages op til revision på senere møder i GI-Underudvalget. GI-Underudvalget vedtager til det formål en model, som gør det muligt at følge hver enkelt foranstaltning i forhold til en bestemt frist.

Artikel 11

Afgørelser

1. GI-Underudvalget har beføjelse til at vedtage afgørelser i de i aftalens artikel 211, stk. 3, nævnte tilfælde. Afgørelserne vedtages ved enighed mellem parterne, efter at disse har gennemført deres respektive interne procedurer for vedtagelsen. Afgørelserne er bindende for parterne, der træffer passende foranstaltninger for at gennemføre dem.

2. Hver afgørelse undertegnes af en repræsentant for hver part. Repræsentanterne undertegner disse dokumenter i løbet af det møde, hvor den pågældende afgørelse vedtages, jf. dog stk. 3.

3. Hvis parterne er enige herom, kan GI-Underudvalget vedtage afgørelser ved skriftlig procedure, efter at parterne har gennemført deres respektive interne procedurer. Den skriftlige procedure består af udveksling af noter mellem de to sekretærer, der handler på grundlag af enighed mellem parterne. Til dette formål rundsendes forslagets ordlyd i overensstemmelse med artikel 7 med en frist på mindst 21 kalenderdage til at fremkomme med eventuelle forbehold eller ændringer. Formanden kan efter aftale med parterne afkorte de i dette stykke angivne frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder. Når teksten er vedtaget, undertegnes afgørelsen af en repræsentant for hver part.

4. Retsakter vedtaget af GI-Underudvalget betegnes »afgørelse«. Hver enkelt afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen, medmindre andet fastsættes i afgørelsen.

5. GI-Underudvalgets afgørelser autentificeres af de to sekretærer.

6. Afgørelserne rundsendes til begge parter.

7. Sekretariatet for Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning underrettes om alle GI-Underudvalgets afgørelser, rapporter og andre aftalte foranstaltninger.

8. Hver part kan bestemme, hvorvidt GI-Underudvalgets afgørelser skal offentliggøres i deres respektive officielle tidende.

Artikel 12

Rapporter

1. GI-Underudvalget rapporterer om sine aktiviteter til Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning ved hvert ordinært møde i sidstnævnte udvalg.

2. Rapporterne vedtages ved konsensus mellem parterne og betegnes »rapport«. Rapporterne rundsendes til begge parter.

3. Proceduren for vedtagelse af afgørelser, jf. artikel 11, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på rapporter.

Artikel 13

Sprog

1. GI-Underudvalgets arbejdssprog er engelsk og ukrainsk.

2. Medmindre andet bestemmes, baserer GI-Underudvalget sine drøftelser på dokumenter, der er udarbejdet på disse sprog.

Artikel 14

Udgifter

1. Parterne afholder hver især de udgifter, der påløber i forbindelse med deltagelse i GI-Underudvalgets møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med tilrettelæggelsen af møder og reproduktionen af dokumenter afholdes af den part, der er vært for mødet.

3. Udgifter til tolkning på møder og oversættelse af dokumenter til eller fra engelsk og ukrainsk med henblik på artikel 13, stk. 1, afholdes af den part, der er vært for mødet.

Udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra andre sprog afholdes direkte af den anmodende part.

Artikel 15

Ændringer

Denne forretningsorden kan ændres ved afgørelse truffet af GI-Underudvalget i overensstemmelse med aftalens artikel 211, stk. 2.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2017/190

af 1. februar 2017

om bemyndigelse af Frankrig til i henhold til artikel 14, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 at fravige visse fælles regler for luftfartssikkerhed om installation af komponenter

(meddelt under nummer C(2017) 458)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF ([1]), særlig artikel 14, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Frankrig underrettede om sin hensigt om at godkende en fravigelse af de fælles regler for luftfartssikkerhed, hvorved forordning (EF) nr. 216/2008 gennemføres, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 ([2]). I henhold til artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 216/2008 vurderede Kommissionen på grundlag af en henstilling fra Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (i det følgende benævnt »EASA«) af 24. september 2015 ([3]) behovet for den foreslåede fravigelse, og hvilket sikkerhedsniveau fravigelsen ville indebære.

(2) Den foreslåede fravigelse, som Frankrig anmeldte den 24. juli 2015, vedrører punkt M.A.501 i bilag I (del-M) til forordning (EU) nr. 1321/2014, i henhold til hvilket komponenter kun må monteres, hvis de er behørigt frigivet til tjeneste på en EASA-formular 1 eller en tilsvarende formular.

(3) Den foreslåede afvigelse vedrører installation af motorer af typen R755B2M på luftfartøjer af typen YMF5C, der er registreret i Frankrig. Disse fly produceres af WACO Classic Aircraft Corporation, der er etableret i Amerikas Forenede Stater, og som er indehaver af det EASA-godkendte typecertifikat EASA.IM.A.055 og FAA-produktionscertifikat nr. 328CE om godkendelse af produktion af den pågældende type luftfartøj. Motorer af typen R755B2M produceres af AIR REPAIR, der også er etableret i Amerikas Forenede Stater, og som er indehaver af det EASA-godkendte typecertifikat EASA.E.092. AIR REPAIR leverer sine motorer til WACO Classic Aircraft Corporation, som installerer dem. AIR REPAIR imidlertid ikke ligger inde med hverken en produktionsgodkendelse eller en FAA 145-reparationsværkstedsgodkendelse og kan derfor ikke levere motorer med certifikater om frigivelse til tjeneste til andre kunder. De oplysninger, som EASA har modtaget, viser, at AIR REPAIR ikke ønsker at opnå hverken en produktionsgodkendelse eller EASA's del-145-godkendelse.

(4) Da nye motorer produceret af AIR REPAIR ikke kan leveres til kunder med en EASA-formular 1 eller en tilsvarende formular, forklarede de franske myndigheder, at en afvigelse fra punkt M.A.501 er nødvendig for at sikre, at en ejer af et luftfartøj af typen YMF5C, som agter at købe en motor med komponentnummer (model) R755B2M, serienummer 17819, kan lade motoren installere i Frankrig på det pågældende luftfartøj.

(5) De franske myndigheder forklarede, at et tilsvarende beskyttelsesniveau kan opnås ved hjælp af andre midler. Disse andre midler består i kravet om, at luftfartøjsproducenten erklærer, at motorerne svarer til dem, der ville blive installeret på producentens samlebånd, og kravet om, at motorerne installeres af kvalificeret personale og i overensstemmelse med den gældende vedligeholdelseshåndbog for luftfartøjet, som indeholder de nødvendige oplysninger om afmontering og installation af motoren.

([1]) EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1.
([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).
([3]) Sag EASA 2015/87 — henstilling nr.FR/18/2015 — EASA's brev 2015(D)54366

(6) På grundlag af EASA henstilling af 24. september 2015 finder Kommissionen, at der med disse andre midler kan opnås et beskyttelsesniveau, der svarer til det, der ville blive opnået ved at anvende punkt M.A.501 i bilag I (del-M) til forordning (EU) nr. 1321/2014. Frankrig bør følgelig bemyndiges til at godkende den foreslåede fravigelse.

(7) I henhold til artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 216/2008 skal Kommissionen meddele sin afgørelse om, at en medlemsstat kan godkende en foreslået fravigelse, til alle medlemsstaterne, som også får ret til at anvende den pågældende foranstaltning. Denne afgørelse bør derfor rettes til alle medlemsstaterne. Fravigelsen samt de betingelser, der er knyttet til den, bør beskrives på en sådan måde, at de øvrige medlemsstater kan anvende foranstaltningen, hvis de kommer i samme situation, uden at Kommissionen behøver at træffe en ny afgørelse. Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger om deres konkrete anvendelse af denne foranstaltning, jf. artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 216/2008, da anvendelsen kan have virkninger uden for de medlemsstater, der godkender fravigelsen.

(8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Frankrig kan godkende fravigelser af punkt M.A.501 i bilag I (del-M) til forordning (EU) nr. 1321/2014 til ejere af luftfartøjer af typen YMF5C, der produceres af WACO Classic Aircraft Corporation, som har til hensigt at købe motorer af typen R755B2M og lade dem installere i deres luftfartøjer, forudsat at luftfartøjsproducenten har erklæret, at motorerne svarer til dem, der ville blive installeret på producentens samlebånd, og forudsat at motorerne installeres af kvalificeret personale og i overensstemmelse med den gældende vedligeholdelseshåndbog for luftfartøjet, som indeholder de nødvendige oplysninger om afmontering og installation af motoren.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den1. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Violeta BULC

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/191

af 1. februar 2017

om ændring af afgørelse 2010/166/EU med henblik på at indføre nye teknologier og frekvensbånd for mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i EU

(meddelt under nummer C(2017) 450)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ([1]), særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens afgørelse 2010/166/EU ([2]) fastsættes de nødvendige tekniske og driftsmæssige vilkår for brug af GSM-tjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i Unionen.

(2) Udviklingen af mere avancerede kommunikationsmidler på grundlag af tekniske fremskridt kan forbedre borgernes muligheder for at være opkoblet over alt og til enhver tid i tråd med radiofrekvenspolitikprogrammet i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU ([3]) og bidrage til gennemførelsen af et digitalt indre marked. Endvidere bør frekvenser anvendes i overensstemmelse med principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ([4]).

(3) I afgørelse 2010/166/EU opfordres medlemsstaterne til nøje at følge brugen af 900 MHz-båndet og 1 800 MHz-båndet til systemer, der leverer MCV-tjenester i deres søterritorier, og navnlig til at undersøge tilfælde af skadelig interferens, samt om de vilkår, der henvises til i afgørelsen, fortsat er relevante. Det kræves også, at medlemsstaterne indsender en rapport til Kommissionen om, hvad de har fundet, og Kommissionen bør om nødvendigt revidere afgørelse 2010/166/EU.

(4) Medlemsstaternes rapporter til Kommissionen har i høj grad bekræftet behovet for at tillade nye kommunikationsteknologier til MCV-brug.

(5) For at lette udrulningen af MCV-tjenester i Unionen gav Kommissionen den 16. november 2015 Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (»CEPT«) mandat i henhold til artikel 4, stk. 2, i beslutning nr. 676/2002/EF til at undersøge, hvorvidt apparater på havet, der bruger LTE-teknologi kan sameksistere med jordbaserede elektroniske kommunikationsnet på 1 710-1 785/1 805-1 880 MHz-båndene og 2 500-2 570/2 620-2 690 MHz-båndene, og hvorvidt apparater på havet, der bruger UMTS-teknologi kan sameksistere med jordbaserede elektroniske kommunikationsnet på 1 920-1 980/2 110-2 170 MHz-båndene.

(6) Som opfølgning på mandatet vedtog CEPT den 17. juni 2016 sin rapport nr. 62, hvori det konkluderes, at det ville være muligt at drive MCV-tjenester, forudsat at de relevante tekniske vilkår var opfyldt, ved hjælpe af LTE-teknologi på 1 710-1 785/1 805-1 880 MHz-båndene og 2 500-2 570/2 620-2 690 MHz-båndene samt ved hjælp af UMTS-teknologi på 1 920-1 980/2 110-2 170 MHz-båndene. Derfor bør afgørelse 2010/166/EU ændres på grundlag af resultaterne i CEPT-rapport nr. 62 til også at omfatte disse teknologier og frekvenser, og det bør tillades at bruge systemer baseret på disse teknologier om bord på skibe.

([1]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.
([2]) Kommissionens afgørelse 2010/166/EU af 19. marts 2010 om samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i EU (EUT L 72 af 20.3.2010, s. 38).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

(7) Med forbehold af kravene i bilaget og for at beskytte anden autoriseret brug af frekvenserne kan medlemsstaterne lægge yderligere restriktioner på brugen af MCV-systemer i deres søterritorier.

(8) I lyset af, hvor vigtige UMTS- og LTE-teknologier er for trådløs kommunikation i Unionen, bør muligheden for at bruge LTE-baserede og UMTS-baserede MCV-systemer som beskrevet i afgørelsen indføres så hurtigt som muligt og senest seks måneder efter datoen for meddelelse af afgørelsen.

(9) De tekniske specifikationer for MCV-tjenester bør løbende tages op til fornyet overvejelse for at sikre, at de følger med den teknologiske udvikling.

(10) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med Frekvensudvalgets udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2010/166/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»*Artikel 1*

Formålet med denne afgørelse er at samordne de tekniske vilkår for adgang til og effektiv udnyttelse af 900 MHz-båndet, 1 800 MHz-båndet, 1 900/2 100 MHz-båndene og 2 600 MHz-båndet til mobilkommunikationssystemer om bord på skibe inden for søterritorierne i Den Europæiske Union.«

2) Artikel 2 ændres som følger:

a) Nr. 1) affattes således:

»1) »mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester)«: elektroniske kommunikationstjenester, som defineret i artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (*), der leveres af en virksomhed med henblik på at give personer om bord på et skib mulighed for at kommunikere via offentlige kommunikationsnet ved hjælp af et af de i artikel 3 nævnte systemer uden at etablere direkte forbindelse med landbaserede mobilneta

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).«

b) Nr. 7) affattes således:

»7) »skibsbasestation (Base Transceiver Station (BTS) på et skib)«: en mobil picocelle, der er placeret på et skib, og som understøtter GSM-, LTE- eller UMTS-tjenester i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse«.

c) Følgende numre tilføjes:

»8) »1 900/2 100 MHz-båndene«: frekvensbåndet 1 920-1 980 MHz til uplink-forbindelser (terminal til basisstation) og frekvensbåndet 2 110-2 170 MHz til downlink-forbindelser (basisstation til terminal)

9) »2 600 MHz-båndet«: frekvensbåndet 2 500-2 570 MHz til uplink-forbindelser (terminal til basisstation) og frekvensbåndet 2 620-2 690 MHz til downlink-forbindelser (basisstation til terminal)

10) »LTE-system«: et elektroniske kommunikationsnet som defineret i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/251/EU (*)

11) »UMTS-system«: et elektroniske kommunikationsnet som defineret i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2011/251/EU.

(*) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/251/EU af 18. april 2011 om ændring af beslutning 2009/766/EF om harmonisering af 900 MHz-båndet og 1 800 MHz-båndet for landbaserede systemer, som kan levere fælleseuropæiske elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet (EUT L 106 af 27.4.2011, s. 9).«

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Medlemsstaterne stiller en frekvensmængde på mindst 2 MHz til rådighed i uplink-retningen og en tilhørende parret frekvensmængde på mindst 2 MHz i downlink-retningen inden for 900 MHz-båndet og/eller 1 800 MHz-båndet for GSM-systemer til MCV-tjenester på et ikke-interferensskabende og ikke-beskyttet grundlag i deres søterritorier.

2. Medlemsstaterne stiller hurtigst muligt og senest seks måneder efter meddelelsen af denne afgørelse en frekvensmængde på 5 MHz til rådighed i uplink-retningen og en tilhørende parret frekvensmængde på 5 MHz i downlink-retningen inden for 1 900/2 100 MHz-båndene for UMTS-systemer og inden for 1 800 MHz- og 2 600 MHz-båndene for LTE-systemer til MCV-tjenester på et ikke-interferensskabende og ikke-beskyttet grundlag i deres søterritorier.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de systemer, der er omfattet af stk. 1 og 2, overholder vilkårene i bilaget.«

4) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

Medlemsstaterne følger nøje brugen af de frekvensbånd, der anvendes af de systemer, som leverer MCV-tjenester i deres søterritorier, og som der henvises til i artikel 3, stk. 1 og 2, og undersøger navnlig tilfælde af skadelig interferens, samt om de vilkår, der henvises til i artikel 3, fortsat er relevante.«

5) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Andrus ANSIP

Næstformand

BILAG

»BILAG

Vilkår, som et system, der leverer MCV-tjenester i EU-medlemsstaternes søterritorier, skal opfylde for at undgå at forårsage skadelig interferens til gene for landbaserede mobilnet

1) Vilkår, som et GSM-system, der leverer MCV-tjenester på 900 MHz-båndet og på 1 800 MHZ-båndet i EU-medlemsstaternes søterritorier, skal opfylde for at undgå at forårsage skadelig interferens til gene for landbaserede mobilnet

Følgende vilkår finder anvendelse:

a) Systemer, der leverer MCV-tjenester, må ikke benyttes i områder, der ligger mindre end to sømil ([1]) fra basislinjen, jf. De Forenede Nationers havretskonvention

b) Mellem to og tolv sømil fra basislinjen må der kun benyttes indendørs skibsbasestationsantenner

c) Begrænsninger for mobilterminaler, når disse anvendes om bord på skibe, og for skibsbasestationer:

Parametre	Beskrivelse
Sendeeffekt/Effekttæthed	Maksimal udstrålet udgangseffekt for mobilterminaler, der anvendes om bord på skibe og kontrolleres af skibsbasestationen i 900 MHz-båndet: 5 dBm
	Maksimal udstrålet udgangseffekt for mobilterminaler, der anvendes om bord på skibe og kontrolleres af skibsbasestationen i 1 800 MHz-båndet: 0 dBm
	Maksimal effekttæthed for basestationer om bord på skibe, målt på skibets udendørs områder med en måleantenne med 0 dBi forstærkning: – 80 dBm/200 kHz
Regler for adgang og belægning	Der skal benyttes teknikker til afhjælpning over for interferens, der giver mindst samme ydelse som følgende afhjælpningsfaktorer baseret på GSM-standarder: — mellem to og tre sømil fra basislinjen skal modtagerfølsomheden og tærskelniveauet for afbrydelse (værdien for ACCMIN ([1]) og min. RXLEV ([2])) for mobilterminaler, der benyttes om bord på skibe, være lig med eller højere end – 70 dBm/200 kHz, og mellem tre og tolv sømil fra basislinjen skal denne værdi være lig med eller højere end – 75 dBm/200 kHz — diskontinuerlig transmission ([3]) skal være aktiveret i MCV-systemet i uplinkretning — skibsbasestationens værdi for tidsforskydning ([4]) skal være sat til den lavest mulige.

([1]) ACCMIN (RX_LEV_ACCESS_MIN), som beskrevet i GSM-standard ETSI TS 144 018.
([2]) RXLEV (RXLEV-FULL-SERVING-CELL), som beskrevet i GSM-standard ETSI TS 148 008.
([3]) Diskontinuerlig transmission eller DTX, som beskrevet i GSM-standard ETSI TS 148 008.
([4]) Tidsforskydning (timing advance), som beskrevet i GSM-standard ETSI TS 144 018.

2) Vilkår, som et UMTS-system, der leverer MCV-tjenester på 1 900/2 100 MHz-båndene i EU-medlemsstaternes søterritorier, skal opfylde for at undgå at forårsage skadelig interferens til gene for landbaserede mobilnet

Følgende vilkår finder anvendelse:

a) Systemer, der leverer MCV-tjenester, må ikke benyttes i områder, der ligger mindre end to sømil fra basislinjen, jf. De Forenede Nationers havretskonvention

([1]) 1 sømil = 1 852 meter.

b) Mellem to og tolv sømil fra basislinjen må der kun benyttes indendørs skibsbasestationsantenner

c) der må kun anvendes båndbredde op til 5 MHz (duplex)

d) Begrænsninger for mobilterminaler, når disse anvendes om bord på skibe, og for skibsbasestationer:

Parametre	Beskrivelse
Sendeeffekt/Effekttæthed	Maksimal udstrålet udgangseffekt for mobilterminaler på 1 900 MHz-båndet, der anvendes om bord på skibe og kontrolleres af skibsbasestationen i 2 100 MHz-båndet: 0 dBm/5 MHz
Emissioner på dæk	Skibsbasestationens emission på dæk skal være lig med eller under – 102 dBm/5 MHz (Common Pilot Channel)
Regler for adgang og belægning	Mellem to og tolv sømil fra basislinjen er kvalitetskravet (mindst krævede modtaget signalniveau i cellen) lig med eller højere end: – 87 dBm/5 MHz
	PLMN (Public Land Mobile Network) selection timer skal være sat til 10 minutter
	Tidsforskydningsparametret skal være fastsat til et celleområde for det fordelte MCV-antennesystem på 600 m
	RRC (Radio Resource Control) user inactivity release timer skal indstilles til 2 sekunder
Overlapning med netfrekvenser på land	MCV-centerfrekvenserne må ikke overlappe netfrekvenserne på land

3) Vilkår, som et LTE-system, der leverer MCV-tjenester på 1 800 MHZ-båndet og på 2 600 MHz-båndet i EU-medlemsstaternes søterritorier, skal opfylde for at undgå at forårsage skadelig interferens til gene for landbaserede mobilnet

Følgende vilkår finder anvendelse:

a) Systemer, der leverer MCV-tjenester, må ikke benyttes i områder, der ligger mindre end fire sømil fra basislinjen, jf. De Forenede Nationers havretskonvention

b) Mellem fire og tolv sømil fra basislinjen må der kun benyttes indendørs skibsbasestationsantenner

c) Der må kun bruges en båndbredde på op til 5 MHz (duplex) pr. frekvensbånd (1 800 MHz og 2 600 MHz)

d) Begrænsninger for mobilterminaler, når disse anvendes om bord på skibe, og for skibsbasestationer:

Parametre	Beskrivelse
Sendeeffekt/Effekttæthed	Maksimal udstrålet udgangseffekt for mobilterminaler, der anvendes om bord på skibe og kontrolleres af skibsbasestationen i 1 800 MHz-båndet og 2 600 MHz-båndet: 0 dBm
Emissioner på dæk	Skibsbasestationens emission på dæk skal være lig med eller under – 98 dBm/5 MHz (som svarer til – 120 dBm/15 kHz)

Parametre	Beskrivelse
Regler for adgang og belægning	Mellem fire og tolv sømil fra basislinjer er kvalitetskravet (mindst krævede modtaget signalniveau i cellen) lig med eller højere end – 83 dBm/5 MHz (som svarer til – 105 dBm/15 kHz)
	PLMN (Public Land Mobile Network) selection timer skal være sat til 10 minutter
	Tidsforskydningsparametret skal være fastsat til et celleområde for det fordelte MCV-antennesystem på 400 m
	RRC (Radio Resource Control) user inactivity release timer skal indstilles til 2 sekunder
Overlapning med netfrekvenser på land	MCV-centerfrekvenserne må ikke overlappe netfrekvenserne på land«

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2240 af 12. december 2016 om ændring af afgørelse 2012/389/FUSP om Den Europæiske Unions mission vedrørende regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP NESTOR)

(Den Europæiske Unions Tidende L 337 af 13. december 2016)

Side 18, artikel 1, nr. 1):

I stedet for: »1) I titlen og i hele teksten ændres navnet »EUCAP NESTOR« til »EUCAP Somalia«.«

læses: »1) Titlen ændres til »Rådets afgørelse 2012/389/FUSP af 16. juli 2012 om Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia)«, og i hele teksten ændres navnet »EUCAP NESTOR« til »EUCAP Somalia«.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA